

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE
HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Praha, 2018

Martin Homolka

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Hudební umění

Pozoun

DIPLOMOVÁ PRÁCE

**Hudba Hradní stráže pod Vojenskou kanceláří
prezidenta republiky**

Martin Homolka

Vedoucí práce: odb. as. Mgr. Jiří Sušický

Oponent práce: odb. as. MgA. Karel Malimánek

Datum obhajoby: 5.6.2018

Přidělovaný akademický titul: MgA.

Praha, 2018

ACADEMY OF PERFORMING ARTS

MUSIC AND DANCE FACULTY

Music Art

Trombone

MASTER 'S THESIS

**The Castle Guard Band of the Military Office of the
President of the Republic**

Martin Homolka

Thesis supervisor: odb. as. Mgr. Jiří Sušický

Thesis opponent: odb. as. MgA. Karel Malimánek

Defence date: 5.6.2018

Academic degree gaint: MgA.

Prague, 2018

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem magisterskou práci na téma

Hudba Hradní stráže pod Vojenskou kanceláří prezidenta republiky

vypracoval samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne

.....
podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Abstrakt

Tato absolventská práce pojednává o Hudbě Hradní stráže pod Vojenskou kanceláří prezidenta republiky, která je od roku 1990 součástí Hradní stráže. Od historických souvislostí, přes bývalé i současné velení až k samotným členům orchestru, včetně uplatnění některých absolventů vojenské základní služby.

Klíčová slova

Hradní stráž, Hudba Hradní stráže, Fanfárový orchestr, Pražský hrad, Vojenské hudby

Abstract

This master's thesis deals with The Castle Guard Band of the Military Office of the President of the Republic which is part of the Prague Castle Guard since 1990. Starting with historical context, former and current command, up to particular members of the orchestra; employment of some alumnus of the basic military service included.

Key words

Castle Guard, The Castle Guard Band, Fanfare Orchestra, Prague Castle, Military Bands

Seznam použitých zkratk

voj. - vojín

svob. - svobodník

des. - desátník

čet. - četař

rtn. - rotný

rtm. - rotmistr

šrtm. - štábní rotmistr

nrtm. - nadrotmistr

pprap. – podpraporčík

prap. - praporčík

nprap. - nadpraporčík

por. - poručík

npor. - nadporučík

kpt. - kapitán

mjr. - major

pplk. - podplukovník

plk. - plukovník

v. v. – ve výslužbě

Ing. – inženýr

Mgr. – magistr

MgA. – magistr umění

Bc. – bakalář

BcA. – bakalář umění

PhDr. – doktor filozofie

Ph.D. – doktor

JUDr. – doktor práv

SNB – Sbor národní bezpečnosti

SS – Schutzstaffel - paravojenská jednotka nacistického Německa

OVB – Ochrana vládních budov

MV – Ministerstvo vnitra

KSČ – Komunistická strana Československa

ČSSR – Československá socialistická republika

ČSFR – Československá federativní republika

ČR – Česká republika

ZUŠ – Základní umělecká škola

AMU – Akademie múzických umění - Praha

JAMU – Janáčkova Akademie múzických umění - Brno

VŠMU – Vysoká škola múzických umění - Bratislava

UJAK – Univerzita Jana Amose Komenského

SOČR – Symfonický orchestr Českého rozhlasu

DH – dechová hudba

VZP – voják z povolání

VHHD – velitel hudby, hlavní dirigent

HHS – Hudba Hradní stráže

SOU – Střední odborné učiliště

RVÚ – rozkaz velitele útvaru

Klub AVHŠ – Klub absolventů vojenské hudební školy

Obsah

1. Úvod	1
2. Hradní stráž	3
3. Hudba Hradní stráže.....	14
4. Členové současné Hudby Hradní stráže.....	22
4.1. Bývalí důstojníci Hudby Hradní stráže	35
5. Významní absolventi základní vojenské služby u Hudby Hradní stráže	39
6. Hudba Hradní stráže a Policie České republiky	47
7. Závěr	49
Prameny a literatura	51
Přílohy.....	54

1. Úvod

Při hledání tématu pro mou absolventskou práci jsem se rozhodl pro podrobné popsání jednoho z nejmladších orchestrů v naší novodobé historii. První počátky vzniku Hudby Hradní stráže pod Vojenskou kanceláří prezidenta republiky se datují do roku 1990, kdy porevoluční uspořádání na Pražském hradě umožnilo utvoření tohoto nového subjektu v rámci Hradní stráže. Přípona o Vojenské kanceláři se v současné době používá zejména v tištěných služebních dokumentech a napovídá, že se jedná o jednotku v rámci Armády České republiky. Práce pojímá téma z historického hlediska od založení až do současnosti, a to s důrazem na aktuální členy i na hudebníky, kteří v orchestru působili v minulosti. Hudba Hradní stráže pod Vojenskou kanceláří prezidenta republiky je unikátní zejména svým nástrojovým obsazením. Základem jsou žesťové nástroje doplněné nástroji bicími. Toto složení vybízí k využití při zvláštních příležitostech, kdy je třeba hudby slavnostního fanfárového charakteru. Téma je mi blízké zejména proto, že jsem již od roku 2009 stálým členem souboru, avšak žádné ucelené zpracování o Hudbě Hradní stráže ve formě kroniky neexistuje.

První kapitola pojednává o Hradní stráž, jež jako součást ozbrojených složek České republiky trubačský soubor zastřešuje. Historie vzniku této jednotky sahá až do roku 1918, kdy po rozpadu rakousko-uherské monarchie vyvstaly první úvahy o zabezpečení sídla prezidenta nově utvořeného Československého státu. Začátky nebyly snadné a v průběhu přibývajících let musel útvar čelit různým problémům, které souvisely zejména s vnitřním politickým uspořádáním našeho státu. Hradní stráž, která slouží již v pořadí jedenáctému prezidentovi naší země, neodmyslitelně patří k Pražskému hradu a spoluurčuje i jeho současnou tvář.

Následující kapitola se věnuje přímo vzniku a historii Hudby Hradní stráže. První dvanáctičlenná četa trubačů tehdy odstartovala novou etapu Hradní stráže v rodícím se demokratickém systému. Červené a modré uniformy tehdy rozsvítily nádvoří Pražského hradu a nenechaly nikoho na pochybách, že u Hradní stráže došlo po listopadové revoluci k zásadním změnám. V tomto ohledu jsem se musel spolehnout zejména na vzpomínky zakládajícího kapelníka a dirigenta pplk. v. v. JUDr. Jana Šivce, který mi ochotně poskytl veškeré potřebné

informace k mojí absolventské práci. Mým cílem bylo podrobné zmapování událostí kolem založení trubačského souboru a identifikování konkrétních hudebníků, kteří přijali výzvu ke službě na Pražském hradě. Získáním úplného personálního obsazení orchestru v dobách založení jsem podmínil svůj zájem o toto téma. Bylo zapotřebí služební cestou požádat o udělení statutu služebního badatele, poté navštívit Vojenský ústřední archiv a prozkoumat více než pětiset stránkové Rozkazy velitele Hradní stráže z devadesátých let minulého století. Teprve na základě stručných zmínek o vojácích-hudebnících v základní službě jsem se rozhodl pro zpracování tohoto tématu.

Třetí část práce podrobně zpracovává životopisy všech současných členů Hudby Hradní stráže, včetně jejího velení. Osud každého jednotlivého hudebníka je specifický a jeho cesta na Pražský hrad, vzhledem k dosavadnímu životnímu směřování, mnohdy nečekaná. Podkapitola připomíná také bývalé důstojníky Hudby Hradní stráže, kteří se podíleli na utváření orchestru v minulosti.

Čtvrtá kapitola pojednává o některých významných osobnostech hudebního oboru, jež Hudbou Hradní stráže prošly v rámci plnění základní vojenské služby. Byli to absolventi konzervatoří i Akademií, kteří ve své době značným způsobem určovali úroveň orchestru. Mnozí z nich na svoji službu u Hradní stráže dodnes s radostí vzpomínají. Kapitola se věnuje zejména období před jejich nástupem na vojnu a následným uplatněním v hudebním či jiném oboru.

Poslední kapitola mé práce krátce představuje také Hudbu Hradní stráže a Policie, se kterou je náš orchestr z pochopitelných důvodů často zaměňován. Jediným rozdílem téměř totožných názvů je přípona o Policii, která zabezpečuje, že subjekt spadá přímo pod ministerstvo vnitra. Vzhledem k tomu, že u Hudby Hradní stráže pod Vojenskou kanceláří prezidenta republiky se přípona o prezidentské kanceláři většinou vůbec nepoužívá, je pro nezasvěceného člověka téměř nemožné oba orchestry od sebe odlišit. Jelikož mezi oběma soubory občas dochází k úzké spolupráci, není snadná identifikace ani pro osoby poněkud obeznámené.

2. Hradní stráž

Historie Hradní stráže se začala psát již po rozpadu rakousko-uherské monarchie v roce 1918. Vznik Československé republiky a zvolení Tomáše Garrigue Masaryka do prezidentské funkce nastolily otázky ohledně zabezpečení Pražského hradu jakožto působiště hlavy státu. Když 22. prosince 1918 přijel prezident Masaryk na Pražský hrad, přivítala ho již ostraha složená z Československé obce střelecké a Sokola. Byla to právě spolková organizace Česká obec sokolská, jež prostřednictvím čelních představitelů rozhodla o zformování tzv. „Národní stráže“ a nahradila tak chybějící mocenské složky armády a policie. Nutno podotknout, že v té době byla sokolská obec oficiálně zrušena. Stalo se tak v roce 1915 nařízením ministerstva vnitra, nicméně jednotlivé spolky fungovaly i nadále po celou dobu války, zejména díky své samostatné právní subjektivitě. Sokolové tedy stáli u zrodu ostrahy Pražského hradu v Československu. Česká obec sokolská vyzvala své členy následujícím prohlášením: *„Stojíme na prahu nových dějin! Nuž bratří, vynášíme svůj starý prapor, zdvíháme jej nad našimi hlavami a voláme rozptýlené houfce sokolské pod jeho jasné barvy. Zahajujeme znovu činnost České obce sokolské, jejíž služby posvěcujeme zdaru a prospěchu všeho národa československého.“* (Biederman 2013 s.14) 29. října 1918 tedy nastoupilo do služby na Pražský hrad dvacet šest sokolů z jednoty Sokol Hradčany a osm mužů z České obce střelecké z Vršovic. Stráž doplnili také dobrovolníci z řad středoškolských a vysokoškolských studentů. Celkem bylo povoláno třicet čtyři příslušníků Sokola, kteří se střídali na Pražském hradě ve čtyřiaadvacetihodinových službách. (Biederman 2013 s.14-16) (Liška 2005 s. 32)

Nad další významnou etapou ostrahy Pražského hradu převzalo odpovědnost Vrchní vojenské velitelství v Praze se sídlem v Lichtenštejnském paláci na Malostranském náměstí. V budově, kde dnes sídlí Akademie múzických umění, se dne 6. prosince 1918 rozhodlo o vyčlenění jedné pěší setniny v rámci stávající armády, která by zajistila strážní službu ale také funkci čestné vojenské jednotky pro ceremoniální akty. Setnina byla vytvořena z Československého pěšího pluku č. 28 a čítala celkem 166 mužů a pět gážistů (vojáků z povolání). Podmínkou pro výkon služby byly výškové i fyzické parametry a dokonalé vojenské vystupování. Velká důležitost se přikládala také výstroji a výzbroji vojáků. Tato hradní setnina sestávala ze tří čet pěších a jedné čtyř kulometné. První významnou událostí pro hradní setninu byl příjezd prezidenta Masaryka na Pražský hrad 22. prosince

1918, kdy společně s již zmíněnou obcí střeleckou z Vršovic a obcí sokolskou z jednoty Sokol Hradčany přivítaly čerstvě zvoleného prezidenta československého státu. (*Biederman 2013 s.24,25,26*) (*Liška 2005 s.32*)

Dne 5. prosince 1919 byla také zřízena Kancelář prezidenta republiky, která byla rozdělena na civilní a vojenské oddělení. Vojenská kancelář byla přímo podřízena prezidentu republiky. Velitelství hradu i Hradní stráž byly připojeny pod Vojenskou kancelář a tento stav zůstal nezměněn až do dnešních dnů. Vojáci do Hradní stráže byli vybíráni z řad poddůstojníků československého vojska na základě jejich vlastních žádostí. Výhodu měly osoby zasloužilé v bojích o svobodu Československa, v současné době se častěji používá termín tzv. „váleční veteráni“. O místo příslušníka Hradní stráže se mohli ucházet pouze svobodní muži či bezdětní vdovci ve věku do třiceti let. Následovala tříměsíční zkušební doba a v případě splnění podmínek musel žadatel podepsat slib, že se zavazuje sloužit nejméně tři roky. Po této době mohl voják odejít do civilu. Pokud však vydržel u Hradní stráže ještě další tři roky, měl nárok na přijetí k službě u četnictva. Standardní stanovenou dobou pro službu u Hradní stráže bylo dvanáct let. Poté následovala možnost nástupu do poddůstojnického sboru, tedy stát se vojákem z povolání, nebo odchod do civilu s výhodou péče od vojenské správy. (*Biederman 2013 s.28*) (*Liška 2005 s. 32,33,39*)

Ohledně uniforem nově vzniklé ostrahy Pražského hradu bylo vedeno mnoho diskuzí. V letech 1920–1929 vykonávali vojáci službu v uniformách československé armády. Stejnokroje se používaly jak při výcviku tak i do služeb, což kladlo vysoké nároky na údržbu uniformy v reprezentativním stavu. Tehdejší velitel Hradu pplk. Seidl nařídil proto každodenní podrobné kontroly ustrojenosti a upravenosti a přimlouval se za nové reprezentativní uniformy pro Hradní stráž přímo u prezidenta Masaryka. Jeho proseb bylo vyslyšeno v roce 1929, kdy ministerstvo národní obrany povolilo pro strážní službu používání legionářských uniforem. A tak byla Hradní stráž rozdělena na tři čety - ruskou, francouzskou a italskou. Každá četa měla svůj vzor uniformy podle vzoru československých zahraničních legionářů. Tyto uniformy již byly nošeny pouze ve strážní službě na Pražském hradě a na zámku v Lánech. Používaly se až do přijetí Mnichovského diktátu v roce 1938, kdy následovalo znovuzavedení uniforem československé armády. (*Liška 2005 s.55,59*)

Ostrahu Pražského hradu v té době převzaly německé jednotky a Hradní stráž zůstal jen malý prostor na třetím nádvoří pod balkónem tehdejšího protektorátního prezidenta Emila Háchy. V roce 1939 byla Hradní stráž zrušena a střežení Pražského hradu převzal nově vzniklý První prapor vládního vojska pod velením plk. Jana Adamce, který byl ovšem podřízen veliteli stráže SS – „Verfügungstruppe“. Zároveň byla dekretem prezidenta republiky deklarována poslušnost vůdci Velkoněmecké říše Adolfu Hitlerovi jako ochránci Protektorátu Čechy a Morava. Podmínkou pro přijetí do praporu vládního vojska byl svobodný stav bez alimentačních otcovských povinností ve věkovém rozmezí od osmnácti do čtyřiaadvaceti let. Dále česká národnost, ovšem s árijským původem, a příslušnost k Protektorátu Čechy a Morava. Samozřejmě také bezúhonnost, svéprávnost, duševní způsobilost a silné zdravé tělo. Uchazeč musel být alespoň absolventem obecné školy a ovládat základy německého jazyka. Nejmenší možná výška vojáků byla stanovena na 165 cm. Mezi členy Prvního praporu vládního vojska bylo mnoho vojáků bývalé Hradní stráže, tedy ti kteří měli zájem dále sloužit v podobné funkci a splňovali výše zmíněné podmínky. (Liška 2005 s. 67,68,70)

Během Protektorátu bylo nařízeno, že při propuknutí jakýchkoliv nepokojů na Pražském hradě budou zasahovat pouze jednotky SS a První prapor vládního vojska se musel plně podřídit. Prapor byl rozdělen na rotu pěší, cyklistickou, jezdeckou a technickou. Tyto rotu se ve službě pravidelně střídaly v předem určených intervalech. V tomto období zasluhuje uznání zejména odbojová činnost proti nacistické okupaci u některých bývalých příslušníků Hradní stráže. Mnozí z nich bohužel skončili v rukách gestapa či byli dokonce popraveni. (Liška 2005 s. 70,84)

Psal se rok 1940 a krátce po ustanovení československé exilové vlády vyvstala otázka zabezpečení a reprezentace prezidenta Edvarda Beneše v Londýně. Pro tuto službu byl speciálně založen tzv. Oddíl stráže prezidenta republiky s anglickým názvem „Special defence platoon“. Tato jednotka o sedmnácti mužích měla na starost bezpečnost prezidenta v jeho venkovském sídle v Aston Abbots, ve všech úřadovnách prezidenta v Londýně a samozřejmě také při různých cestách. Oddíl působil ve Velké Británii po celou dobu exilového pobytu

Edvarda Beneše a byl ukončen návratem prezidenta do vlasti. (*Liška 2005 s. 84,86*) (*Biederman 2013 s. 88,90,98*)

V roce 1945 byla obnovena Hradní stráž a velitelem se stal pplk. Cyril Novák, který před tím vykonával funkci velitele v Oddílu stráže prezidenta republiky v Londýně. Po obnovení Československé republiky komplikoval situaci u Hradní stráže nedostatek vycvičených vojáků, a tak obnovení ostrahy Pražského hradu bylo zpočátku dost problematické. Bylo tedy ujednáno, že Hradní stráž bude dočasně utvořena z roty příslušníků požární policie. Později tvořili ostrahu Pražského hradu opět bývalí členové Prvního praporu vládního vojska a vojáci východního i západního odboje. Vzhledem k tomu, že tento stav nebyl nadále příliš stabilní, byly patrné snahy tehdejšího Sboru národní bezpečnosti o obsazení Hradčanského revíru svými lidmi. Vojenská Hradní stráž tedy byla až do abdikace prezidenta Edvarda Beneše pod přímou kontrolou Sboru národní bezpečnosti. (*Liška 2005 s. 90,91*) (*Biederman 2013 s.104*)

1. září 1945 bylo vytvořeno u Hradní stráže hudební těleso s názvem Hudba Hradní stráže. Hlavním dirigentem byl ustanoven mjr. Rudolf Urbanec, kapelník zrušené hudby československé samostatné brigády ve Velké Británii. Orchestr měl celkem šedesát členů a dva dirigenty. Hudba byla zařazena přímo pod Hradní stráž jako její pátá četa a sídlila v budově kasáren vedle Vojenského kostela sv. Jana Nepomuckého. Členové orchestru byli vybráni z hudby 1. pěší divize a hudeb bývalého vládního vojska. Postupem času se stala Hudba Hradní stráže legendárním hudebním tělesem, považovaným za jeden z nejlepších orchestrů na světě. Hlavní pracovní náplní byla ceremoniální služba na Pražském hradě, ale také slavnostní přehlídky či pravidelné nedělní koncerty při rozdělení do služby. Do té doby vykonávaly tyto ceremoniální povinnosti hudby pražské posádky, hudby 28. a 5. pěšího pluku, výjimečně také hudby mimopražské. V roce 1951 se stal mjr. Rudolf Urbanec velitelem Vojenské hudební školy a souboru se nakrátko ujal jeho dosavadní zástupce npor. František Holý. (*Biederman 2013 s. 118, 143*) (*Bílek 2008 s. 80,81*) (*Podgorný 1983 s.17,18*) (*Koukal 2007 s. 235*)

Nástupem Klementa Gottwalda do prezidentské funkce se postavení Hradní stráže ještě více zhoršilo. V roce 1948 vznikl speciální útvar SNB „Hrad“ pro ochranu prezidenta republiky spadající pod ministerstvo vnitra a bylo zrušeno

Velitelství hradu. Hradní stráž se začala doplňovat vojáky v základní službě, čímž pochopitelně ztrácela na své profesionalitě. Kromě Pražského hradu byla střežena také vila bývalého prezidenta Edvarda Beneše v Sezimově Ústí až do jeho smrti. Dále prostory zámku v Lánech a také zámku v Kolodějích, které používal prezident Klement Gottwald. Velitelem Hradní stráže byl v té době plk. Karel Jiříček a velitelem speciálního útvaru „Hrad“ byl pplk. SNB Leopold Hofman, který upozorňoval na ohrožení bezpečnostní situace na Pražském hradě, a to zejména ze strany vojáků v základní službě. Obával se o vynášení citlivých informací neustále se měnícím mužstvem Hradní stráže a žádal o převedení veškerých důležitých činností týkajících se ostrahy prezidenta republiky pod SNB. Hradní stráž tak byly ponechány pouze reprezentativní úkony - od čestné stráže až po slavnostní nástupy při audiencích. Došlo k výraznému snížení počtů a Hradní stráž se opravdu stala pouze symbolickou vojenskou jednotkou pro reprezentační úkoly. Veškeré povinnosti týkající se ostrahy prezidenta a Pražského hradu tedy převzal speciální útvar SNB „Hrad“. V roce 1952 byla Hradní stráž převedena pod tzv. Vnitřní stráž spadající pod ministerstvo vnitra. Po smrti prezidenta Gottwalda přibyla útvaru „Hrad“ nová povinnost, střežení Pantheonu a mauzolea Klementa Gottwalda v budově dnešního památníku na pražském Vítkově. V době, kdy funkci prezidenta republiky vykonával Antonín Zápotocký, byl speciální útvar „Hrad“ reorganizován a přejmenován na prapor OVB (Ochrana vládních budov). *(Liška 2005 s. 93,94,97,102)*

Nad Hrubou Hradní stráž se v té době také stahovala mračna. Na krátký čas se stal hlavním dirigentem kpt. Jan Fadrhons a v roce 1953 byla oficiálně zrušena. Příslušníci Hudby Hradní stráže v celkovém počtu padesáti šesti osob (včetně vojáků v základní službě) byli převedeni nejprve k Hudbě Ministerstva národní obrany a později do Ústřední hudby československé armády. Povinnosti při významných událostech na Pražském hradě převzala Ústřední Hudba Ministerstva vnitra (dnešní Hudba Hradní stráže a policie ČR). *(Biederman 2013 s. 118, 143)* *(Bílek 2008 s. 80,81)* *(Podgorný 1983 s.17,18)*

V roce 1957, po zvolení Antonína Novotného prezidentem, již nastoupila čestná rota a čestná stráž pod názvem Třetí prapor OVB v Matyášově bráně na prvním nádvoří Pražského hradu. Od března 1962 bylo zrušeno střežení objektu Mauzolea Klementa Gottwalda a ve stejném roce došlo k reorganizaci Vnitřní

stráž. V roce 1966 došlo k další změně podřízenosti útvaru, tentokrát spadl pod Štáb civilní obrany ministerstva vnitra s názvem Sedmý zvláštní prapor MV - Hradní stráž (Ministerstvo vnitra – Hradní stráž). Kasárny Hradní stráže se přesunuly do Loretánské ulice, kde sídlí dodnes. (*Liška 2005 s. 99,109*)

V roce 1968, krátce po abdikaci prezidenta Antonína Novotného a nástupu nově zvoleného prezidenta Ludvíka Svobody, byl v srpnu Pražský hrad obsazen vojsky SSSR (Svaz sovětských socialistických republik). Ostraha sídla prezidentů probíhala v omezené míře i nadále, avšak obvyklé ceremonie střídání stráží byly načas přerušeny. Plné obnovení ostrahy se uskutečnilo až po odchodu sovětské jednotky. V roce 1969 nastoupili příslušníci Sedmého zvláštního praporu MV – Hradní stráž v nových uniformách a také se staronovým zjednodušeným názvem – Hradní stráž Československé socialistické republiky. U příležitosti znovuzvolení prezidenta Ludvíka Svobody v roce 1973 nastoupila Hradní stráž na třetím nádvoří Pražského hradu a po dvou letech došlo ke změně podřízenosti útvaru. Na základě rozhodnutí Rady obrany státu a usnesení předsednictva Ústředního výboru KSČ (Komunistická strana Československa) byla Hradní stráž převedena do podřízenosti ministerstva národní obrany ČSSR. Tento stav zůstal nezměněn až do roku 1976 s výjimkou krátké podřízenosti pod Hlavní správu Pohraniční stráže a ostrahy státních hranic. (*Liška 2005 s. 99,106,127*)

Nástup k příležitosti zvolení prezidenta Gustava Husáka probíhal u Hradní stráže ČSSR již v podřízenosti Správě vojsk Ministerstva vnitra. Tento stav se změnil až po revoluci v roce 1990, a to zejména zásluhou důrazné iniciativy prezidenta Václava Havla. (*Liška 2005 s. 127*)

Krátce po zvolení prezidentem republiky se Václav Havel vypravil na schůzku se zástupci velení Hradní stráže ČSSR. V tomto období nastala velká reforma útvaru, jejíž součástí bylo také převedení podřízenosti zpět pod ministerstvo národní obrany. Byly schváleny nové tabulkové počty a narychlo připraven nový zákon o Hradní stráž. Na konci ledna roku 1990 tedy došlo k definitivnímu vyčlenění útvaru z vojsk ministerstva vnitra, dále k jeho přímé podřízenosti náčelníku Vojenské kanceláře prezidenta ČSSR a k začlenění do Československé lidové armády. Novým velitelem Hradní stráže byl jmenován mjr. Ing. Jaroslav Indruch a velitelem štábu Hradní stráže se stal mjr. Ing. Milan Liška. Nové

organizační uspořádání útvaru bylo následující: velitelství, štáb, skupina výchovy a výcviku – technická skupina, týlová skupina, finanční služba a zdravotnická služba. Dále pak jednotky Hradní stráže: provozně technická rota (složená z automobilové čety, motocyklové čety a čety trubačů), čestná rota v Lánech a tři strážní roty s výcvikovou četou. Výcvikové středisko pro nově příchozí vojáky bylo dislokováno v Dobré vodě u Březnice. Vzhledem k nové potřebě doprovázení prezidenta republiky a státních návštěv bylo pro motocyklovou četou pořízeno devět motocyklů značky BMW. Tyto úkoly v minulosti plnily jednotky ministerstva vnitra. Zpočátku tedy nebyli vojáci motocyklové čety Hradní stráže na tuto službu vycvičeni, a tak v těchto povinnostech v úplných začátcích zaskakovali soutěžní jezdci Dukly Praha. (*Liška 2005 s. 143,147*)

Nejvíce viditelnou změnou bylo zavedení nových uniforem podle návrhu výtvarníka Theodora Pištěka. Při debatách o jejich konečné podobě byli přítomni kromě prezidenta Václava Havla také velitel i náčelník štábu Hradní stráže. První nástup v nových uniformách se uskutečnil dne 15. března 1990, ale předcházelo mu mnoho problémů, zejména s dostupností vybraných materiálů a doplňků. Látka byla dovezena ze Spojených států amerických, boty z Kanady a čepice z americké letecké základny ve Spolkové republice Německo. Uniformy byly ušity v krejčovském salonu U Adama v ulici Na Příkopěch a další doplňky zajistil podnik Kras Brno. Den slavnostního nástupu v nových uniformách také odstartoval tradici slavnostního střídání stráží, které probíhá ve skoro nezměněné podobě každý den přesně v pravé poledne až do dnešních dní. (*Liška 2005 s. 148*)

Na přání prezidenta republiky Václava Havla bylo ustanoveno, že Hradní stráž bude po dobu prezidentovy přítomnosti střežit také areál Bratislavského hradu. Tímto krokem mělo být navázáno na tradici z dob první republiky. Hradní stráž proto musela před každou návštěvou na Slovensku oslovit posádku v Bratislavě a koordinovat společnou činnost. (*Liška 2005 s. 170*)

Od roku 1992 docházelo k částečné profesionalizaci Hradní stráže, do té doby byla většina povinností v kompetenci vojáků základní služby. Vznikly proto nové tabulky pro vojáky z povolání a zároveň začaly přípravy na plánované rozdělení ČSFR. Vojáci základní služby ze Slovenska byli převeleni do posádek na území nově vzniklé Slovenské republiky. I po rozdělení obou zemí však nadále

fungovala spolupráce mezi Hradní stráží a Čestnou stráží Bratislavské posádky, aby na slovenské straně mohl vzniknout podobný útvar k ochraně prezidenta Slovenské republiky. (*Liška 2005 s. 177*) (*Biederman 2013 s.192*)

1. ledna 1993 vznikla samostatná Česká republika a krátce poté byl zvolen prezidentem opět Václav Havel. Inaugurace za přítomnosti nastoupených jednotek Hradní stráže se konala 2. února. U útvaru vznikly nové tabulky a pokračovala profesionalizace útvaru. Ke konci roku 1993 sloužilo u Hradní stráže celkem 52 důstojníků, 15 praporčíků, 18 poddůstojníků, 401 poddůstojníků a mužstva a 26 občanských zaměstnanců. I nadále byl stálý stav doplňován také vojáky v povinné základní vojenské službě. V tomto období docházelo k větší spolupráci s podobnými útvary zahraničních států, zejména s Republikánskou gardou Francie, která se například spolupodílela na výcviku motocyklové jednotky. Později byla navázána spolupráce také s Královskou gardou Španělska. (*Liška 2005 s. 188*)

Rok 1997 se zapsal změnou celkové organizační struktury Hradní stráže, při které vznikly nové tabulky počtů, a také přidělením objektu kasáren vedle Vojenského kostela sv. Jana Nepomuckého. Budova byla kompletně zrekonstruována. Do prvního patra se přestěhovaly sklady z Pohořelce, třetí patro obsadila část štábu Hradní stráže a velení 2. praporu a polovina druhého patra byla přizpůsobena pro potřeby Fanfárového orchestru Hradní stráže. Hlavním objektem i nadále zůstala budova na Loretánském náměstí. S příchodem roku 2001 byli odvoláni velitel Hradní stráže plk. Ing. Jaroslav Indruch a také náčelník štábu plk. Ing. Milan Liška, který byl ovšem záhy nahrazen pplk. Ing. Milanem Ďurinou. Zato funkce hlavního velitele byla obsazena až na počátku roku 2002, do té doby dočasně zastupovali velení pplk. Ing. Lubomír Lampert a pplk. PhDr. Zdeněk Suský. Novým velitelem Hradní stráže se stal plk. Ing. Jaroslav Pekař, který ihned po nástupu do funkce musel čelit tlaku ze strany médií, vyžadujících informace ohledně kauzy údajného šikanování a obvinění ze sexuálního zneužívání u vojáků základní vojenské služby. Tyto i jiné události urychlily plánovaný koncept profesionalizace útvaru u Hradní stráže i v Armádě České republiky. Mezi lety 2003-2006 tedy mělo dojít k postupné celkové profesionalizaci Hradní stráže. V tomto období se vojáci rozloučili slavnostní přehlídkou s prezidentem Václavem Havlem a 7. března 2003 vzdali hold při

inauguraci nově zvolenému prezidentu České republiky Václavu Klausovi. *(Biederman 2013 s. 198,202) (Pekař 2015 s. 27,28,31)*

Zhruba půl roku po inauguraci otřásla útvarem tragická událost, kdy se ve službě zastřelil jeden z vojáků z povolání. Hradní stráž se znovu dostala na přední stránky médií. V této souvislosti opět vyvstala otázka profesionalizace a přímo prezident Václav Klaus rozhodl o urychlení těchto tendencí ke konečnému datu 1. července 2004. Byly schváleny nové tabulky s počty 608 vojáků z povolání a 52 občanských zaměstnanců. Dále byly jasně definovány podmínky pro uchazeče: výška 178 – 188 cm, zdravotní klasifikace A, trestní bezúhonnost, minimálně střední odborné vzdělání a zejména úspěšné absolvování psychologických testů včetně cíleného psychologického vyšetření a splnění prověrky bezpečnostní způsobilosti. V dubnu roku 2004 tedy nastoupili k Hradní stráži poslední vojáci základní služby a 8. května proběhla poslední slavnostní vojenská přísaha s účastí prezidenta republiky. Ve stejném roce získala Hradní stráž nový objekt v Praze v Čínské ulici a po více než třicetiletém působení bylo zrušeno výcvikové centrum v Dobré Vodě u Březnice. *(Biederman 2013 s. 198,204,206) (Liška 2005 s. 197,198) (Pekař 2015 s. 40)*

Zpočátku byl samozřejmě problém s naplněností profesionalizovaného útvaru a noví členové neměli žádné zkušenosti se strážní službou. V tomto ohledu se situace s nedostatkem vhodných uchazečů periodicky vrací až do dnešních dní. *(Pekař 2015 s. 46)*

V roce 2007 odešel velitel plk. Ing. Jaroslav Pekař a novým velitelem Hradní stráže byl jmenován pplk. Ing. Radim Studený, který se po celou dobu svého působení snažil zejména o prezentaci útvaru na veřejnosti. Byla zavedena pravidelná přehlídková vystoupení na třetím nádvoří Pražského hradu, kde se představila Hudba Hradní stráže, motocyklová jednotka a přehlídková jednotka Hradní stráže. Přehlídky se konaly každou první středu v měsíci v období od dubna do října. Prezident Václav Klaus na konci roku 2007 předal kopii bojového praporu Hradní stráže, jehož originál obdržela Hradní stráž již v roce 1921 od prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka. Prapor se používá zejména při významných událostech a poprvé byl představen veřejnosti trojicí příslušníků Hradní stráže v historizujících stejnokrojích, které vycházejí z tradice ostrahy

Pražského hradu v období meziválečného Československa. V roce 2008 byl prezidentem republiky zvolen opět Václav Klaus, jehož inauguraci provedla Hradní stráž dne 7. března pod velením plk. Ing. Radima Studeného na třetím nádvoří Pražského hradu. Při příležitosti devadesáti let výročí od vzniku Československa byla také slavnostně otevřena stálá expozice Hradní stráže v severní části hradu v budově Prašné věže. (*Biederman 2013 s. 210*)

Smutný úkol čekal na vojáky Hradní stráže v roce 2011, kdy zemřel bývalý český prezident Václav Havel. Pohřebního ceremoniálu se zúčastnila značná část vojáků, zejména při cestě katafalku s rakví na lafetě polní houfnice, která byla použita již při pohřbu prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka v roce 1937. Čestné špalíry vojáků Hradní stráže lemovaly poslední cestu prezidenta Václava Havla do Vladislavského sálu Pražského hradu. (*Biederman 2013 s. 220,222*)

O rok později převzala Hradní stráž do správy Vojenský kostel sv. Jana Nepomuckého na pražských Hradčanech, který byl původně součástí ženského kláštera řádu svaté Voršily. Nyní je areál kláštera obsazen štábem a Hudbou Hradní stráže. (*Biederman 2013 s. 228*)

V roce 2013 byl v historicky první přímé volbě prezidenta republiky zvolen Miloš Zeman. Inaugurace proběhla dne 8. března za účasti vojáků Hradní stráže pod velením plk. Ing. Radima Studeného. Ten byl o dva roky později odvolán z funkce zejména kvůli kauze vyvěšení červených trenek nad Pražským hradem recesistickou skupinou Ztohoven. Prezident Miloš Zeman po této události důrazně naznačil, že bude požadovat odchod šéfa Útvaru pro ochranu prezidenta i velitele Hradní stráže. Pozice velitele tedy zůstala poměrně dlouhou dobu neobsazená a hledal se vhodný kandidát. Prozatímního vedení Hradní stráže se v té době ujal zástupce velitele pplk. Ing. Karel Kroupa. Ke konci roku 2015 byl do funkce velitele Hradní stráže jmenován pplk. Ing. Petr Prskavec, dosavadní velitel 251. protiletadlového oddílu ze Strakonice. Po roce služby byl však odvolán kvůli nesrovnalostem ve vyplácení cestovních náhrad. Celou záležitost v té době vyšetřovala Vojenská policie a případ se dodnes nepodařilo zcela objasnit, trestní stíhání však bylo zastaveno. Velení opět převzal statutární zástupce plk. Ing. Karel Kroupa, a to až do 10. března 2017, kdy byl novým velitelem jmenován plk. Ing. Jiří Kývala, dosavadní zástupce velitele 13. dělostřeleckého pluku

v Jincích. (*Biederman 2013 s. 230*) (https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/sef-hradni-straze-radim-studený-byl-odvolan-kvuli-kauze-trenyrky-20151005.html 28.3.2018) (https://www.denik.cz/z_domova/hradni-straz-vede-petr-prskavec-osvedcil-schopnosti-ve-velitelskych-pozicich-20151221-njlb.html 28.3.2018) (https://www.lidovky.cz/vojenska-police-ukoncila-setreni-byvaleho-sefa-hradni-straze-pbw-/zpravy-domov.aspx?c=A170215_162200_In_domov_ele 28.3.2018) (<http://www.acr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/novym-velitelem-hradni-straze-byl-jmenovan-jiri-kyvala-131182/> 28.3.2018)

3. Hudba Hradní stráže

Prvním impulsem pro založení fanfárové skupiny trubačů na Pražském hradě bylo rozhodnutí Kanceláře prezidenta republiky, podpořené přímo prezidentem Václavem Havlem. Vzhledem k nově založené tradici slavnostního střídání stráží na prvním nádvoří Pražského hradu, bylo zapotřebí skupiny šesti až dvanácti muzikantů, kteří doprovázejí ceremoniál hudební produkci. Tehdejší prezident republiky Václav Havel oslovil varhaníka a skladatele Michaela Kocába, aby zkomponoval fanfáry speciálně pro tyto účely. Zhruba v období jednoho týdne tak vznikly celkem tři skladby fanfárového charakteru pro obsazení tří trubek, dvou trombónů a tuby. Postupem času byl do série zařazen ještě Pochod Hradní stráže od vojenského dirigenta a skladatele plk. Karla Bělohoubka. V té době se obsazení směny pro slavnostní střídání stráží rozšířilo ještě o malý buben. Původní záměr počítal s variantou, že skupina trubačů bude doprovázet střídání stráží přímo z oken nad Matyášovou bránou na prvním nádvoří Pražského hradu. Byly utvořeny dva sextety, které se dublovaly proto, aby se zvuk fanfár znásobil, a hrály z oken ve dvou patrech nad sebou. Od této varianty se ale již v počátcích upustilo, neboť kladla značné nároky, zejména na souhru obou sextetů. S postupem času zvítězila varianta jedné šestice trubačů stojících v oknech prvního patra na levé straně prvního nádvoří. Hudebníci museli na stanovený povel vystoupat do oken a stát na vnitřním parapetu, v pozdějších letech byly zejména z důvodu bezpečnosti smontovány speciální podlahy se schody pro pohodlnější výstup do oken. *(Biederman 2013 s. 185) (pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017)*

Zpočátku ceremoniál zajišťovala skupina vyčleněná z Ústřední hudby Federálního ministerstva vnitra – Hudby Hradní stráže, složená z profesionálních muzikantů. Historicky první slavnostní střídání stráží na prvním nádvoří Pražského hradu proběhlo 15. března 1990. Ceremoniál probíhal nejprve pouze jednou za týden, a tak skupina hudebníků z Ústřední hudby Federálního ministerstva vnitra tuto novou povinnost bez problémů stíhala. Později však bylo rozhodnuto o zavedení každodenního rituálu slavnostního střídání stráží v pravé poledne. Zejména z tohoto důvodu vyvstala otázka ohledně stálého trubačského souboru na Pražském hradě. Velení Hradní stráže v tomto směru oslovilo bývalého inspektora vojenských hudeb Antonína Blůmu a také bývalého inspektora hudeb Ministerstva vnitra Mgr. Stanislava Horáka. Společnými silami vytvořili prostor

pro nový subjekt v rámci Hradní stráže, tedy stabilní trubačský soubor, který bude v rámci svých povinností zabezpečovat každý den hudební produkci při slavnostním střídání stráží. Koncept byl utvořen na základě využití vojáků v základní službě, a tak 1. dubna 1990 nastoupilo 12 prvních trubačů, kteří byli do Prahy převeleni z různých posádkových hudeb v Československu v průběhu jejich dvouleté základní vojenské služby. Fanfárový orchestr zahájil své působení na Pražském hradě v následujícím složení: Peter Slávik, Václav Dočkal, Tomáš König, Ondrej Mokoš, Jaroslav Trmač, Jaromír Volanin – trubky, Josef Fábry, Petr Gruber, Radim Knopp, Robert Valentýn – trombóny, Petr Jirák, Roman Höpfler – tuby. Tato skupina prvních dvanácti hudebníků, vojáků v základní službě, byla tvořena převážně absolventy Základních uměleckých škol, ale také absolventy konzervatoří. Odborného vedení skupiny se ujal mjr. JUDr. Jan Šivec, dirigent Ústřední hudby Federálního ministerstva vnitra – Hudby Hradní stráže, který pravidelně docházel do kasáren Hradní stráže a organizačně i umělecky zaštiťoval správný chod souboru. Velitelem družstva byl jmenován tubista Petr Jirák, absolvent brněnské konzervatoře a člen Státní filharmonie Brno. K Hradní strážci byl převelen z Posádkové hudby v Brně, kde měl již odsloužený jeden rok základní vojenské služby. V říjnu 1990 přibyli do sestavy další trubači a také dva bubeníci - Aleš Doležal a Tomáš Němec, neboť ceremoniál slavnostního střídání stráží byl v té době obohacen o již zmíněný Pochod Hradní stráže pro šest žesťových nástrojů a malý buben. Zároveň byla opatřena doprovodem bubínku také první fanfára s názvem Střídání stráží od skladatele Michaela Kocába. (Šivec 1995 s. 3) (Příloha k RVÚ č. 86/91 s. 3) (pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017) (Petr Jirák, ústní sdělení -5.12.2017) (nrtn. Pavel Doležal, ústní sdělení -14.2.2018)

Výrazným prvkem v té době bylo také zavedení nových uniforem podle návrhu výtvarníka Theodora Pištěka. Při debatách o konečné podobě uniforem byli přítomni kromě prezidenta Václava Havla také velitel mjr. Ing. Jaroslav Indruch i náčelník štábu Hradní stráže mjr. Ing. Milan Liška. Hudebníci dostali k dispozici dvě audienční uniformy v sytě červené a tmavě modré variantě. Saka byla opatřena zlatými knoflíky, vyšíváním znakem lyry a také znakem Hradní stráže. Komplexní vzhled podtrhly bílé doplňky v podobě širokého opasku a čepice s barevným znakem Hradní stráže. Červené sako doplňovaly tmavě modré kalhoty s červeným lampasem a modré sako šedé kalhoty s modrým lampasem.

Lakované černé boty byly opatřeny kovovými podkovami pro zdálky slyšitelný krok celé jednotky. (*Biederman 2013 s. 186*) (*Svoboda 2012 s. 23*)

Skupina trubačů u Hradní stráže byla součástí Provozně technické roty, a to zároveň s četou automobilní, četou motocyklovou a také družstvem psodů. Hudebníci tedy byli přímo podřízeni velení Provozně technické roty vedené mjr. Jiřím Sládečkem, které z logických důvodů nemělo potřebné zkušenosti a znalosti pro správné řízení čtyř trubačů. Zejména proto byl prozatímním řízením pověřen zmíněný mjr. JUDr. Jan Šivec, který byl nedlouho poté převeden od Ústřední hudby Federálního ministerstva vnitra – Hudby Hradní stráže přímo k Hradní stráži spadající pod ministerstvo obrany a stal se oficiálním dirigentem fanfárové skupiny. Postupem času se pro četou trubačů, složenou z vojáků základní vojenské služby, ustálil název Malá hudba Hradní stráže. (*Příloha k RVÚ č. 99/91, s. 6*) (*Příloha k RVÚ č. 189/92, s. 2*) (*npor. Bc. Martin Svoboda, ústní sdělení - 13.11.2017, 8.4.2018*) (*pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017*)

Hradní stráž neměla zpočátku pro hudebníky vhodné prostory, kde by mohli zkoušet, neboť hlavní budova poblíž Loretánského náměstí byla plně obsazená. Za tímto účelem byly pro trubače vyčleněny dvě místnosti ve vojenském objektu na Pohořelci v ulici Bělohorská 26. V objektu hlavní budovy byla zřízena pouze improvizovaná šatna v prostoru nad schody u vstupu do multifunkční místnosti a malá kancelář pro dirigenta. Směna na střídání stráží musela vyrazit s dostatečným předstihem z budovy na Pohořelci, vyčkat do odchodu na Pražský hrad v improvizované šatně v objektu v Loretánské ulici a po skončení ceremoniálu stejnou cestou zpátky. (*pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení- 9.10.2017, 18.11.2017*) (*npor. Bc. Martin Svoboda, ústní sdělení -13.11.2017, 8.4.2018*)

S příchodem začínající profesionalizace Armády České republiky vyvstaly první úvahy o vytvoření tabulkových míst pro hudebníky u Hradní stráže. Úroveň hudebníků v Malé hudbě Hradní stráže byla značně kolísavá, mimo jiné zásluhou zkrácení povinné základní vojenské služby na jeden rok. Uměleckou úroveň orchestru určovali vojáci v základní službě, kteří byli pouze absolventy Základních uměleckých škol. Zejména v letech 1991 – 1992, kdy mezi trubači

nebyli skoro žádní absolventi konzervatoří s většími hudebními zkušenostmi, začala úroveň souboru značně klesat. Dirigent Jan Šivec v této souvislosti oslovil několik profesionálních hudebníků, převážně absolventů konzervatoří, aby vstoupili k Malé hudbě Hradní stráže, a tím zvýšili uměleckou úroveň orchestru a pomohli zlepšit stávající stav. V roce 1993 tedy zaujali místa koncertních mistrů a sólistů někteří bývalí členové Hudby pohraniční policie v Benešově, která byla zrušena ke konci roku 1992. Na místa koncertních mistrů a sólistů nastoupili: trumpetista Květoslav Červený (v lednu 1993), trombónista Jaroslav Bláha (v březnu 1993) a tubista Martin Svoboda (v dubnu 1993). Každý z nich měl na starosti jednu orchestrální skupinu čítající sedm členů. Zároveň byli osloveni někteří vojáci základní služby, aby zůstali u hudby v tzv. další službě, jako déle sloužící (Miroslav Beneš – trombón, Pavel Hejzlar – tuba, Pavel Doležal – bicí). I nadále byl soubor tvořen převážně hudebníky plnicími základní vojenskou službu, získali však plnohodnotné vedení a došlo ke kvalitativní stabilizaci. Pozice zástupců koncertních mistrů obsadili: trumpetista Pavel Kadlec (voják v základní službě), trombónista Milan Včelák (který dostal na starost také notový archiv) a již zmíněný bicista Pavel Doležal. Tyto personální změny s sebou navíc přinesly změnu názvu souboru na Fanfárový orchestr Hradní stráže, avšak podřízenost Provozně technické rotě zůstala zatím nezměněna. Profesionalizace orchestru pokračovala i v roce 1994, kdy byli osloveni na pozice koncertních mistrů dva absolventi Pražské konzervatoře, trombónista Oldřich Poděbradský a ke konci roku trumpetista František Svejkský. Ve stejném roce nastoupili do další služby ještě dva absolventi základní vojenské služby z první čtyř trubáčů s nástupním termínem v dubnu 1990 – Tomáš König (trubka) a Petr Gruber (trombón). *(Biederman 2013 s. 198) (Příloha k RVÚ č. 63/92, s. 2) (Příloha k RVÚ č. 86/92, s. 2) (por. v. v. Květoslav Červený, ústní sdělení -5.12.2017) (npor. Bc. Martin Svoboda, ústní sdělení -13.11.2017, 8.4.2018) (nrtm. Pavel Doležal, ústní sdělení -14.2.2018) (rtm. v. v. Petr Gruber, ústní sdělení -11.9.2017)*

V roce 1995 se stabilní počet členů Fanfárového orchestru ustálil na třiceti hudebnících (včetně vojáků v základní službě), kteří byli rozděleni na čtyři orchestrální skupiny, z nichž každá čítala celkem sedm členů. Každá skupina měla svého koncertního mistra – sólistu a také zástupce koncertního mistra. Na jednotlivé skupiny ještě dohlížel vedoucí Fanfárového orchestru ppor. Oldřich Poděbradský spolu s velitelem Fanfárového orchestru – dirigentem mjr. JUDr.

Janem Šivcem. Ve stejném roce nastoupili další dva absolventi Pražské konzervatoře, trombónista Josef Trnka a trumpetista Jan Verner, kteří se později ujali pozic koncertních mistrů. (*Příloha k RVÚ č. 183/94, s. 2*) (*pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017*) (*por. v. v. Oldřich Poděbradský, ústní sdělení -5.12.2017*) (*nrtm. Jan Verner, ústní sdělení -19.12.2017*) (*npor. Bc. Josef Trnka, ústní sdělení -13.12.2017*)

Až v roce 1997 se Fanfárový orchestr Hradní stráže osamostatnil z područí Provozně technické roty a stal se samostatnou jednotkou v rámci Hradní stráže. Tato zásadní změna byla zapříčiněna také přidělením nových prostor ve zrekonstruované budově v ulici Kanovnická 5 vedle Vojenského kostela sv. Jana Nepomuckého. V historické budově bývalého klášterního areálu byly vybudovány prostory pro sklady vojenského materiálu, třetí patro obsadila část štábu Hradní stráže a velení 2. praporu a polovina druhého patra byla přizpůsobena právě pro potřeby Fanfárového orchestru Hradní stráže. K dispozici byla náhle nová zkušebna, šatny pro hudebníky a kanceláře pro velení. V prostorách sídlí orchestr až do dnešních dnů. (*Biederman 2013 s. 198*) (*Svoboda 2012 s. 22*)

Postupem času byli oslovováni zejména absolventi základní vojenské služby, kteří prokázali patřičnou míru odbornosti, aby se stali vojáky z povolání a byla stanovena povinnost absolutoria z konzervatoře pro všechny členy Fanfárového orchestru Hradní stráže. V této souvislosti řada členů vykonala přijímací zkoušky na Konzervatoř Jaroslava Ježka, a ti měli dostatečnou motivaci studia úspěšně dokončit. (*nrtm. Pavel Doležal, ústní sdělení -14.2.2018*) (*nrtm. Josef Menšík, ústní sdělení -15.11.2017*) (*nrtm. Milan Včelák, ústní sdělení -16.1.2018*)

Na přelomu tisíciletí v roce 2000 se z Fanfárového orchestru Hradní stráže stala samostatná jednotka v rámci Hradní stráže a velitel orchestru – dirigent pplk. JUDr. Jan Šivec byl od té chvíle přímo podřízen veliteli Hradní stráže plk. Ing. Jaroslavu Indruchovi. Ve stejném roce převzal funkci vedoucího Fanfárového orchestru npor. František Svejkovský. O rok později nastoupil na základní vojenskou službu absolvent teplické konzervatoře a Akademie múzických umění v Praze, trumpetista Vít Mucha. V té době ještě nikdo z hudebníků (ani Vít sám) netušil, že se jedná o budoucího velitele - dirigenta Hudby Hradní stráže. Po vojně nastoupil nejprve do funkce orchestrálního hráče skupiny trubek v hodnosti

podpraporčíka. Téhož roku byl také přijat do služebního poměru vojáka z povolání absolvent Pražské konzervatoře hornista Zdeněk Beran, který, stejně jako Vít Mucha, nejprve sloužil u souboru povinnou základní vojenskou službu. Ze strany velitele - dirigenta se jednalo o promyšlený tah směrem do budoucna, kdy byl představen návrh reorganizace Hradní stráže, v rámci něhož měl být počet členů Fanfárového orchestru navýšen na 47 osob. V předpokladu velitele Jana Šivce, bývalého hornisty, byla také skupina čtyř lesních rohů. Návrh této reorganizace však v budoucnu nebyl akceptován a tak byl hráč na lesní roh přiřazen do skupiny trombónů. (*Biederman 2013 s. 202*) (*Svoboda 2012 s.24*) (*pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017*)

V roce 2003 došlo ke změně názvu Fanfárového orchestru na Hudbu Hradní stráže, což značným způsobem zkomplikovalo rozlišení souboru od Hudby Hradní stráže a Policie spadající pod ministerstvo vnitra. O rok později byla zrušena povinná základní vojenská služba a Hudba Hradní stráže se stala plně profesionálním orchestrem. Poslední hudebník na základní vojenské službě u Hradní stráže byl bicista Jiří Pavlas z východočeské Chotěboře, který nastupoval v lednu 2004. Ve stejném roce se rozhodl odejít velitel – dirigent Hudby Hradní stráže pplk. JUDr. Jan Šivec a vyvstala otázka ohledně obsazení místa nového velitele. V úvahu připadaly dvě možnosti: vypsání výběrového řízení nebo vygenerování nového dirigenta ze středu Hudby Hradní stráže. Logickým postupem byl osloven nejprve zástupce velitele Hudby Hradní stráže kpt. František Svejkský, který však tuto nabídku odmítl. Poté byl navržen člen 1. nástrojové skupiny trumpetista Vít Mucha, který dostal podporu od stávajícího velitele Jana Šivce. A tak byl dne 1. července 2004 ustanoven na místo velitele a hlavního dirigenta Hudby Hradní stráže v hodnosti nadporučíka. Původním záměrem odcházejícího velitele a dirigenta byla konstelace, kdy velitelské místo převezme npor. MgA. Vít Mucha a pplk. JUDr. Jan Šivec se stane občanským zaměstnancem u Hradní stráže na pozici čestného dirigenta. Měl být také školitelem nového dirigenta zejména v začátcích, kdy se seznamoval s funkcí velitele. Tato varianta však byla tehdejším velitelem Hradní stráže plk. Ing. Jaroslavem Pekařem zcela zamítnuta, a tak musel bývalý velitel natrvalo opustit kasárny Hradní stráže. Npor. MgA. Vít Mucha byl tedy „vhozen do vody“ a učil se plavat v průběhu plnění velitelských a dirigentských povinností. Podle slov samotného velitele bylo nejhorším dilematem překonání situace, kdy se stávající kolegové ocitli rázem v pozici přímých podřízených (*pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec,*

ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017) (kpt. Bc. František Svejkský, ústní sdělení -6.12.2017) (mjr. MgA. Vít Mucha, ústní sdělení-4.9.2017) (Pavel Málek, ústní sdělení -25.1.2018)

V roce 2007 byl jmenován velitelem Hradní stráže plk. Ing. Radim Studený, který postavil svou koncepci zejména na prezentaci útvaru na veřejnosti. Ve stejném roce došlo v rámci Hudby Hradní stráže ke změně na pozici vedoucího 1. nástrojové skupiny, kterým se stal por. Mgr. Jiří Krýsl. K další změně došlo i na pozici správce notového archivu - po prap. Milanu Včelákovi převzal archiv trumpetista prap. Martin Kašík. V roce 2008 byla dle návrhu velitele Hradní stráže zavedena tradice přehlídkových vystoupení na třetím nádvoří Pražského hradu. Ceremonie probíhala každou první středu v měsíci od dubna do října a zahrnovala představení Hudby Hradní stráže, spanilou jízdu motorkářů a secvičené formace přehlídkové jednotky Hradní stráže. Pro Hudbu byly v tomto období speciálně upraveny některé skladby, neboť obsazení tohoto žesťového uskupení není zcela obvyklé. Ve stejném roce vznikla také tradice pravidelných vystoupení kvintetu Hudby Hradní stráže u Prašné věže zvané taktéž Mihulka, kde je umístěna Stálá expozice Hradní stráže. Tyto koncerty probíhají každou druhou středu v měsíci rovněž v období od dubna do října. *(Svoboda 2012 s. 25) (npor. Mgr. Jiří Krýsl, ústní sdělení -14.2.2018) (nrtm. Martin Kašík, ústní sdělení -30.11.2017)*

S příchodem profesionalizace Armády České republiky se změnily i podmínky pro vstup do Hudby Hradní stráže. Zatímco v minulosti byli uchazeči převážně vybíráni z řad vojáků sloužících základní vojenskou službu, od roku 2004 je stanoven zcela jiný postup. Nejprve proběhne otevřené výběrové řízení se zájemci o službu u Hudby Hradní stráže, kteří jsou ve většině případů z civilu. Po splnění konkurzního řízení teprve žadatel usiluje o vstup do Armády České republiky. Následuje psychologické vyšetření, komplexní zdravotní prohlídka a fyzické testy v Ústřední vojenské nemocnici v Praze nebo ve Vojenské nemocnici v Olomouci. Teprve v případě splnění všech těchto podmínek nastupuje uchazeč na tříměsíční základní vojenský výcvik ve Vyškově, kde je vyškolen společně se všemi rekruty vstupujícími do Armády. Poté již nastoupí přímo k Hudbě Hradní stráže na systemizované místo. Tímto postupem zatím prošli dva nejnovější

členové souboru, trombónista Martin Homolka v roce 2009 a tubista Jiří Genrt v roce 2013.

Hudba Hradní stráže má v současné době 25 členů včetně velitele – dirigenta i jeho zástupce. Soubor podléhá přímému velení Hradní stráže a Vojenské kanceláři prezidenta republiky, které jej využívají zejména k protokolárním aktům na Pražském hradě a na zámku v Lánech. Vedle pravidelného účinkování na každodenním slavnostním střídání na prvním nádvoří vystupují hudebníci také každý den v deset hodin, v období od 1. dubna do 31. října, při otevírání Jižních zahrad a Královské zahrady Pražského hradu. Dále se Hudba Hradní stráže pravidelně podílí na jmenování generálů ozbrojených složek České republiky, udílení státních vyznamenání, pietních aktech, slavnostních přehlídkách, audiencích a charitativních koncertech. Samozřejmostí je pravidelné vystupování ve Vojenském kostele sv. Jana Nepomuckého vedle kasáren Hradní stráže, a to jak v rámci samostatné koncertní činnosti, tak i pro potřebu Duchovní služby Armády České republiky, a dále v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha při služebních akcích pro Arcibiskupství pražské.

4. Členové současné Hudby Hradní stráže Velitel Hudby Hradní stráže, hlavní dirigent

mjr. MgA. Vít Mucha

Vít Mucha se narodil 24. prosince 1975 v Ústí nad Labem. Již v první třídě na Základní škole začal hrát na trubku a ve druhé třídě nastoupil na Lidovou školu umění do třídy trumpetisty Josefa Šimonky. Po sedmi letech studia se vypravil k přijímacím zkouškám, nejprve na Vojenskou konzervatoř do Roudnice nad Labem a později také na konzervatoř do Teplic. *(mjr. MgA. Vít Mucha, ústní sdělení-4.9.2017)*

Psal se rok 1989 a v přijímačkách na obě školy byl úspěšný. Zvolil si možnost studia na konzervatoři v Teplicích a nastoupil do třídy profesora Ladislava Horkého. Když byl Vít ve druhém ročníku na konzervatoři, musel profesor Horký ze zdravotních důvodů odejít a novým profesorem hlavního oboru se stal Tomáš Kareš. Jeho dalším profesorem byl Jiří Skalic, u kterého absolvoval studium orchestrálních partů. *(mjr. MgA. Vít Mucha, ústní sdělení-4.9.2017)*

Již během studií na konzervatoři často vypomáhal v Městském divadle Zdeňka Nejedlého v Ústí nad Labem, rovněž také v Severočeské filharmonii Teplice či Bendově komorním orchestru. V pátém ročníku na konzervatoři nastoupil do orchestru Městského divadla Zdeňka Nejedlého v Ústí nad Labem na pozici externího trumpetisty. Ve stejném roce absolvoval mistrovské kurzy ve Strakoncích u předního českého trumpetisty a pedagoga Miroslava Kejmara. *(mjr. MgA. Vít Mucha, ústní sdělení-4.9.2017)*

V roce 1996 byl přijat na Akademii múzických umění v Praze a zároveň dokončil konzervatoř v Teplicích. Na podzim téhož roku již nastoupil do trumpetové třídy docenta Vladimíra Rejčka a ke studiu orchestrálních partů do třídy profesora Václava Junka. V roce 1997 se zúčastnil Mezinárodní hudební soutěže Pražského jara a také Interpretační soutěže žesťových nástrojů v Brně. Během studia třetího ročníku odešel z orchestru Městského divadla Zdeňka Nejedlého v Ústí nad Labem. Dále však působil jako trumpetista v Talichově komorním orchestru, Filmovém symfonickém orchestru a ve Státní opeře Praha. Důkaz, že byl výjimečným studentem, podal dne 9. března 2001, kdy vystoupil s trumpetovým koncertem Alexandra Arutuniana za doprovodu Západočeského symfonického

orchestru Mariánské lázně v sále Bohuslava Martinů na pražské Akademii. O tři dny později absolvoval ve stejném sále za doprovodu klavíru s koncerty Henri Tomasiho a Jana Křtitele Jiřího Nerudy a se sólovou skladbou Stanleyho Friedmana. *(mjr. MgA. Vít Mucha, ústní sdělení-4.9.2017)*

Po státních závěrečných zkouškách na Akademii vyvstala pro Víta Muchu otázka, kam jít sloužit tehdy povinnou základní vojenskou službu. Na základě doporučení od bývalých spolužáků z konzervatoře navštívil velitele Hudby Hradní stráže pplk. JUDr. Jana Šivce, a briskní hrou na trubku splnil podmínky konkurzu nutné pro plnění základní vojenské služby u tohoto tělesa. Nejprve nastoupil dne 1. července 2001 na základní vojenské cvičení do Dobré Vody a po měsíci již přímo k hudbě Hradní stráže. Po splnění jednoho roku základní vojenské služby mu bylo nabídnuto místo orchestrálního hráče ve skupině trumpet, a tak 1. srpna 2002 nastoupil jako voják z povolání v hodnosti podpraporčíka. *(pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017) (mjr. MgA. Vít Mucha, ústní sdělení-4.9.2017)*

Rok 2004 se stal pro Víta Muchu zlomovým. Tehdejší velitel Hudby Hradní stráže (pplk. JUDr. Jan Šivec) se rozhodl odejít do civilu. Vyvstala tedy otázka, kdo by se mohl ujmout vedení a bylo doporučeno právě jméno Víta Muchy, jelikož splňoval základní kvalifikační předpoklady pro tuto funkci a zároveň měl již zkušenosti s fungováním a povinnostmi orchestru. Proto byl dne 1. července 2004 ustanoven na místo velitele a hlavního dirigenta Hudby Hradní stráže v hodnosti nadporučíka. *(mjr. MgA. Vít Mucha, ústní sdělení-4.9.2017) (kpt. Bc. František Svejkovský, ústní sdělení -6.12.2017)*

Úplné splnění kvalifikačních předpokladů pro funkci dirigenta s sebou přineslo také povinnost studia dirigování. A tak v roce 2006 nastoupil na Vojenskou konzervatoř v Roudnici nad Labem do třídy dirigenta, a také trumpetisty, Jiřího Lhotského. Ve stejném roce následovalo povýšení do hodnosti kapitána. Po dvou letech absolvoval maturitní zkouškou a provedením absolventského koncertu s Hudbou Hradní stráže ve vojenském kostele sv. Jana Nepomuckého v Praze na Hradčanech. V roce 2009 byl velitelem Hradní stráže jmenován do hodnosti majora. *(mjr. MgA. Vít Mucha, ústní sdělení-4.9.2017)*

V současné době i nadále spolupracuje s Bendovým komorním orchestrem v Ústí nad Labem, dále pak s varhaníkem Vladimírem Roubalem, ředitelem chrámové hudby Královské kanonie premonstrátů při bazilice Nanebevzetí Panny Marie v Praze na Strahově, který se již mnohokrát v minulosti stal „dvorním“ varhaníkem Hudby Hradní stráže na koncertech v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha, Vojenském kostele sv. Jana Nepomuckého či přímo ve strahovské bazilice. (*mjr. MgA. Vít Mucha, ústní sdělení-4.9.2017*)

Zástupce velitele Hudby Hradní stráže

kpt. Bc. František Svejkovský

František Svejkovský se narodil 15. ledna 1962 v Rokycanech. Pochází z velmi hudební rodiny - jeho otec byl zpěvákem, klarinetistou, houslistou a také kapelníkem, zejména na Rokycansku. Byl také regenschorim v kostele sv. Vavřince ve Strašicích a vystudoval tehdejší Lidovou konzervatoř v Praze v oboru dirigování u profesora Jana Fadrhony, pozdějšího dirigenta Hudby Hradní stráže a Ústřední hudby Československé armády. Zejména zásluhou svého otce začal František Svejkovský již od sedmi let navštěvovat Lidovou školu umění v oboru hra na klavír v nedalekých Strašicích. Studiu klavíru se věnoval celkem sedm let a mezi jeho učitele patřil také nynější hobojská orchestru Státní opery v Praze Ivan Orcígr. Ve dvanácti letech začal hrát František po vzoru svého otce na klarinet a později také na baskřídllovku. Pozdější nasměrování ke hře na trubku zapříčinil zejména strýc Josef Svejkovský, v té době profesor trubky na Pražské konzervatoři. (*kpt. Bc. František Svejkovský, ústní sdělení -6.12.2017*) (*Bílek 2008 s. 80*)

V patnácti letech nastoupil František Svejkovský nejprve na Střední odborné učiliště v Komárově u Hořovic do učebního oboru Dřevomodelář, kde po třech letech získal výuční list. V době studií na učilišti se již pravidelně připravoval na přijímací zkoušky na Pražskou konzervatoř. Odborným konzultantem v tomto směru byl samozřejmě strýc Josef Svejkovský, který se po Františkových úspěšných přijímacích zkouškách stal také jeho profesorem hlavního oboru. Do prvního ročníku nastoupil tedy v roce 1980 a hned ve druhém ročníku získal druhé místo na Soutěžní přehlídce konzervatoří České republiky v Teplicích. O tři roky později získal ve své kategorii na stejné soutěži již místo první. V roce 1983 vyhráli, společně s houslistou Ivanem Ženatým, konkurz o sólové vystoupení

s orchestrem Pražské konzervatoře. Pod taktovkou dirigenta Přemysla Charváta vystoupili v Salcburku a poté i v Římě. Během studií také spolupracoval s orchestrem Camerata Nova pod vedením dirigentky Miriam Němcové. *(kpt. Bc. František Svejkovský, ústní sdělení -6.12.2017)*

Ve studiu orchestrálních partů se na Pražské konzervatoři vzdělával nejprve u profesora Václava Buriana, později u profesorů Františka Bílka a Antonína Vajgla. V roce 1986 absolvoval společně s klarinetistou Jiřím Stárkem a hornistou Martinem Svejkovským v Sukově síni Rudolfiny. Absolventské vystoupení zahájil koncertem Johanna Nepomuka Hummela za klavírního doprovodu paní profesorky Jiřiny Hofmanové. Následně provedl skladbu Georga Philipa Telemanna, při které ho doprovodil komorní orchestr, pod vedením Jana Talicha. Koncert zakončil Sax-žesťový nonet Suitou Danza od skladatele Františka Domažlického. *(kpt. Bc. František Svejkovský, ústní sdělení -6.12.2017)*

V roce 1986 nastoupil na dvouletou základní vojenskou službu do symfonického orchestru Armádního uměleckého souboru a po vojně v něm zůstal na pozici trumpetisty jako občanský zaměstnanec. Během tohoto období pravidelně hostoval v orchestrech Hudebního divadla Karlín, Divadla E. F. Buriana a Divadla ABC, dále v Big Bandu Národního divadla, v Novém orchestru Jaroslava Ježka či s kapelou Flash Dance v zábavním centru Riu Palace na Malorce. A také účinkoval v Souboru pražských trubačů pod vedením trumpetisty Josefa Svejkovského. Zvláštní příležitostí pro něj byl vánoční koncert Karla Gotta, na kterém se podílel v rámci orchestru Ladislava Štajdla. *(kpt. Bc. František Svejkovský, ústní sdělení -6.12.2017)*

Jelikož byl rovněž hráčem na barokní trubku (clarinu), tak od roku 1988 pravidelně spolupracoval, spolu se svým strýcem Josefem a později s Jaroslavem Roučkem i dalšími specialisty, jako sólista a orchestrální hráč s komorním orchestrem Slovenské filharmonie Musica Aeterna. Jako clarinista dále účinkoval v souborech Musica Florea, Ensemble Inegal či ve Varšavském komorním orchestru. V letech 1989–1993 byl činný také pedagogicky - vyučoval hru na trubku a na zobcovou flétnu na Základní umělecké škole Šimáčkově na Praze 7. *(kpt. Bc. František Svejkovský, ústní sdělení -6.12.2017)*

Ke konci roku 1994 byl osloven dirigentem Janem Šivcem, tehdejším velitelem nově vzniklého Fanfárového orchestru Hradní stráže, aby se ujal místa koncertního mistra a sólisty, a pomohl tak ke zlepšení úrovně souboru. Po krátkém váhání nabídku přijal a již jako voják z povolání nastoupil 1. prosince 1994. V roce 2000 byl služebně zařazen do funkce vedoucího Fanfárového orchestru Hradní stráže a o dva roky později na pozici zástupce velitele Hudby Hradní stráže, kde působí dosud. *(kpt. Bc. František Svejkský, ústní sdělení - 6.12.2017)*

V letech 2009–2012 studoval na Univerzitě Jana Amose Komenského v oboru Andragogika - vzdělávání dospělých, a získal bakalářský titul. Již od roku 1988 pravidelně spolupracuje s varhaníkem Vladimírem Roubalem, ředitelem chrámové hudby Královské kanonie premonstrátů při bazilice Nanebevzetí Panny Marie v Praze na Strahově, se kterým dokonce krátce po listopadové revoluci natočil sólové CD s názvem „Varhany Strahovského kláštera“. *(kpt. Bc. František Svejkský, ústní sdělení -6.12.2017)*

1. nástrojová skupina Hudby Hradní stráže - trubky

Vedoucí skupiny, starší instruktor orchestru:

npor. Mgr. Jiří Krýsl

V roce 1988 nastoupil na Vojenskou konzervatoř v Roudnici nad Labem ke studiu hry na trubku. Studoval ve třídách profesorů pplk. Milana Korša a pplk. Bohuslava Močuby a po absolutoriu v roce 1992 nastoupil do Posádkové hudby Praha na pozici trumpetisty. Při zaměstnání v letech 1993 - 1999 vystudoval obor Dirigování na Konzervatoři a Vyšší odborné škole Jaroslava Ježka u profesorů Karla Fialy a Hynka Farkače. Dne 1. srpna 1996 byl převelen do Hudby Hradní stráže - nejprve jako orchestrální hráč a od roku 2000 na funkci zástupce koncertního mistra. Po dalších sedmi letech se stal vedoucím 1. nástrojové skupiny Hudby Hradní stráže. V letech 2002–2007 studoval na Pedagogické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem v oboru Vychovatelství pro speciální zařízení a získal magisterský titul. V průběhu posledního roku na fakultě ještě absolvoval doplňující pedagogické studium pro učitele středních škol. Mnoho let byl externím členem Pražského filharmonického

sboru a Hudebního divadla v Karlíně, krátce působil také ve sboru Státní opery Praha. *(npor. Mgr. Jiří Krýsl, ústní sdělení -14.2.2018)*

Orchestrální hráči 1. nástrojové skupiny:

nrtm. Petr Cibulka

Obor Hra na trubku začal studovat v roce 1995, zpočátku na konzervatoři v Teplicích u profesora Jiřího Lhotského odkud po roce přestoupil na Pražskou konzervatoř do třídy profesora Jiřího Jaroňka. V posledním absolventském ročníku studium zakončil u profesora Antonína Vajgla. Ihned po absolutoriu plnil jeden rok základní vojenské služby u Hudby Hradní stráže a následně byl přijat do služebního poměru vojáka z povolání. Od 1. července 2002 tedy zastává funkci orchestrálního hráče 1. nástrojové skupiny. *(nrtm. Petr Cibulka, ústní sdělení -16.11.2017)*

nrtm. Tomáš Hrbáček

Vystudoval nejprve Střední průmyslovou školu stavební ve Vimperku v oboru Technická zařízení budov. A po maturitě v roce 1997 zamířil na konzervatoř v Českých Budějovicích, nejprve do trumpetové třídy profesora Pavla Hovorky a později do třídy profesora Ladislava Kočára. Po absolutoriu na konzervatoři vykonával jednoletou základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže. Již během studií, v letech 1995-2003, vyučoval na Základní umělecké škole ve Vimperku a na soukromé Hudební škole Yamaha v Českých Budějovicích. Do Hudby Hradní stráže na místo orchestrálního hráče 1. nástrojové skupiny nastoupil 1. září 2004. *(nrtm. Tomáš Hrbáček, ústní sdělení -24.11.2017)*

nrtm. Martin Kašík

Obor Hra na trubku vystudoval na konzervatoři v Brně u profesora Josefa Cecavy. Absolvoval v roce 2002 a ve stejném roce nastoupil jednoletou základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže. V letech 1997-2004 byl členem podlužácké dechové kapely Šohajka z Dolních Bojanovic. Od 1. srpna 2004 zastává funkci orchestrálního hráče 1. nástrojové skupiny Hudby Hradní stráže a od roku 2007 má na starosti také notový archiv. *(nrtm. Martin Kašík, ústní sdělení -30.11.2017)*

nrtm. Martin Kulhavý

V roce 1988 zamířil nejprve na konzervatoř v Teplicích do trumpetové třídy profesora Jiřího Skalice, po maturitě pokračoval již na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze u profesora Jiřího Koháka, kde absolvoval v roce 1997. Po studiích na konzervatoři sloužil jeden rok základní vojenské služby u Hudby Hradní stráže, a následně působil krátký čas „na volné noze“. V roce 1999 hrál tři měsíce na turné s kapelou Chinaski. Do Hudby Hradní stráže byl přijat na místo trumpetisty 1. března 2000. *(nrtm. Martin Kulhavý, ústní sdělení -13.12.2017)*

nrtm. Bc. Jan Linhart

Studoval hru na trubku na konzervatoři v Teplicích, kam nastoupil v roce 1989 do třídy profesora Ladislava Horkého. Od druhého ročníku se jeho vyučujícím hlavního oboru stal profesor Karel Maidl. Po absolutoriu na konzervatoři v roce 1995 plnil jeden rok základní vojenské služby u Hudby Hradní stráže kde je od 1. října 1996 stálým členem. V letech 2011-2014 studoval na Univerzitě Jana Amose Komenského v oboru Andragogika - vzdělávání dospělých a získal bakalářský titul. *(nrtm. Bc. Jan Linhart, ústní sdělení -19.12.2017)*

nrtm. Josef Menšík

V roce 1988 začal studovat na Středním odborném učilišti v Pelhřimově. Studijní obor Mechanik – Seřizovač pro obráběcí stroje a linky zakončil maturitní zkouškou a v roce 1992 nastoupil jako svářeč do podniku Agrozet Humpolec. Po roce byl odveden k výkonu základní vojenské služby. Vojnu sloužil od roku 1993 u Hudby Hradní stráže, kde byl také následně přijat do stálého služebního poměru dne 1. dubna 1994. Ve stejném roce nastoupil na Konzervatoř a Vyšší odbornou školu Jaroslava Ježka ke studiu hry na trubku k profesoru Jiřímu Kohákovi a po pěti letech školu úspěšně dokončil. *(nrtm. Josef Menšík, ústní sdělení -15.11.2017)*

nrtm. Jan Verner

Pochází z hudební rodiny, a tak v roce 1980 započal studia na Pražské konzervatoři v trumpetové třídě profesora Josefa Svejkovského. Krátce po absolutoriu v roce 1986 nastoupil na základní vojenskou službu do Posádkové hudby v Litoměřicích. Po dvou letech vojny se vrátil do Prahy a vyučoval hru na dechové nástroje, nejprve na Lidové škole umění na pražském Proseku a záhy na

Lidové škole umění Jana Hanuše v Pelléově ulici na Praze 6. Hrál také v orchestru Hudebního divadla Karlín a orchestru Národního divadla v Praze. Do Hudby Hradní stráže byl přijat 1. února 1995 jako orchestrální hráč. Po dvou letech byl služebně zařazen na pozici zástupce koncertního mistra a po dalších třech letech na pozici koncertního mistra. V letech 2005–2007 vykonával funkci vedoucího 1. nástrojové skupiny. Pravidelně spolupracuje se souborem Verner Collegium a také s varhaníkem Vladimírem Roubalem, ředitelem chrámové hudby Královské kanonie premonstrátů při bazilice Nanebevzetí Panny Marie v Praze na Strahově, s nímž natočil celkem čtyři sólové CD. (*nrtm. Jan Verner, ústní sdělení - 19.12.2017*)

nrtm. Stanislav Zeman

V roce 1985 zahájil studium hry na trubku na konzervatoři v Teplicích u profesora Ladislava Horkého. Od druhého ročníku se jeho vyučujícím hlavního oboru stal profesor Tomáš Kareš, který dovedl Stanislava k absolutoriu. Po úspěšném dokončení konzervatoře v roce 1995 hrál jeden měsíc v Lázeňském orchestru Františkovy Lázně a krátce poté nastoupil jednoletou základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže, kde je od 1. října 1996 stálým členem. (*nrtm. Stanislav Zeman, ústní sdělení - 17.1.2018*)

2. nástrojová skupina Hudby Hradní stráže – trombóny

Vedoucí skupiny, starší instruktor orchestru:

npor. Bc. Josef Trnka

Studoval nejprve na Středním odborném učilišti v Kutné hoře v oboru Dřevomodelář, kde získal výuční list. Poté zamířil na Pražskou konzervatoř do trombónové třídy profesora Josefa Stádníka a následně do třídy profesora Zdeňka Pulce, u kterého v roce 1986 absolvoval. Již během pátého a šestého ročníku na konzervatoři byl dva roky zaměstnán jako občanský zaměstnanec v symfonickém orchestru Armádního uměleckého souboru. Do stejného orchestru nastoupil po absolutoriu na dva roky na povinnou základní vojenskou službu. V dalších letech působil jako trombónista v Lázeňském orchestru v Poděbradech a 1. května 1995 byl přijat do služebního poměru vojáka z povolání k Hudbě Hradní stráže. Nejprve zastával funkci orchestrálního hráče, později funkci koncertního mistra a sólisty a od roku 2007 je vedoucím 2. nástrojové skupiny

Hudby Hradní stráže. V letech 2009–2012 studoval na Univerzitě Jana Amose Komenského v oboru Andragogika - vzdělávání dospělých a získal bakalářský titul. (*npor. Bc. Josef Trnka, ústní sdělení -13.12.2017*)

Orchestrální hráči 2. nástrojové skupiny:

nrtm. Jaroslav Bláha

Vystudoval Vojenskou konzervatoř v Roudnici nad Labem v trombónové třídě pplk. Milana Kasana, poté v roce 1992 nastoupil na krátký čas do Hudby pohraniční policie v Benešově na místo trombonisty. Od 1. března 1993 je ve služebním poměru vojáka z povolání u Hudby Hradní stráže. V prvním roce služby zastával funkci koncertního mistra a sólisty, později zástupce koncertního mistra a od roku 2003 je na pozici orchestrálního hráče 2. nástrojové skupiny. (*nrtm. Jaroslav Bláha, ústní sdělení -29.11.2017*)

nrtm. BcA. Martin Homolka

Po jednoletém studiu učebního oboru Zámečník na Středním odborném učilišti v Hlinsku, zamířil v roce 2003 na konzervatoř do Prahy. Trombón studoval na Pražské konzervatoři u profesora Josefa Šimka a již v průběhu šestého ročníku vyhrál konkurz do 2. nástrojové skupiny Hudby Hradní stráže. Ve služebním poměru vojáka z povolání je od 1. dubna 2009, kdy nastoupil nejprve na tříměsíční základní vojenský výcvik ve Vyškově a od 1. července 2009 do Hudby Hradní stráže. Již během studií hrál na trombón a baskřídlovku v žesťové formaci Prague Brassivo, s níž také natočil dvě CD. V letech 2012–2014 studoval na Konzervatoři a Vyšší odborné škole Jaroslava Ježka u profesorů Svatopluka Košvance a Štěpána Janouška. Od roku 2013 studuje na Akademii múzických umění v Praze u profesora Jiřího Sušického.

nrtm. Miloslav Kala

Vystudoval nejdříve učební obor Mechanik – Opravář kolejových vozidel na Středním odborném učilišti v Nymburce. Po maturitě v roce 1986 nastoupil na tři měsíce do podniku ŽOS (Železniční opravny a strojírný) Nymburk a následně byl odveden na dva roky na základní vojenskou službu. Vojnu sloužil v letech 1986–1988 u divizní hudby v Kroměříži a po ukončení se vrátil na pozici zámečníka do podniku ŽOS Nymburk. V roce 1989 začal při zaměstnání dojíždět do Prahy na Konzervatoř a Vyšší odbornou školu Jaroslava Ježka do trombónové třídy

profesora Bedřicha Beránka. Krátce po absolutoriu dne 1. října 1994 byl přijat do Hudby Hradní stráže. (*nrtm. Miloslav Kala, ústní sdělení -30.11.2017*)

nrtm. Ondřej Sokol

V roce 1993 nastoupil nejprve na Střední průmyslovou školu dřevařskou v Bystřici pod Hostýnem, na obor Nábytkářství. Po maturitě se rozhodl pro Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského, kde studoval celkem šest let v trombónové třídě profesora Rudolfa Berana. Následovala nejdříve jednoletá základní vojenská služba u Hudby Hradní stráže a od 1. července 2004 je ve služebním poměru vojáka z povolání jako člen 2. nástrojové skupiny Hudby Hradní stráže. V letech 2014-2015 získal absolutorium na Pražské konzervatoři ve třídě profesora Václava Ferebauera. (*nrtm. Ondřej Sokol, ústní sdělení - 13.11.2017*)

nrtm. Zdeněk Thuma

V letech 1998 - 2002 vystudoval Gymnázium Jana Amose Komenského v Novém Strašecí. Po maturitě nastoupil na základní vojenskou službu k Hudbě Hradní stráže v délce trvání jednoho roku a následně zamířil na konzervatoř v Teplicích do trombónové třídy profesora Miroslava Poláka. Pochází z hudební rodiny a tak již během studií vystupoval s dechovou hudbou Modrá muzika Zdeňka Thumy a také se souborem Novostrašečtí pozouněří. Od 1. února 2005 je stálým členem 2. nástrojové skupiny Hudby Hradní stráže. Konzervatoř v Teplicích úspěšně dokončil v roce 2009. V říjnu 2018 nastupuje ke studiu hry na trombón na Akademii múzických umění v Praze do třídy profesora Jiřího Sušického. (*nrtm. Zdeněk Thuma, ústní sdělení -24.11.2017*)

nrtm. Milan Včelák

Po maturitě na Střední průmyslové škole ve Vlašimi nastoupil v roce 1984 do Jednotného zemědělského družstva v Červeném Újezdu. Následně sloužil dva roky základní vojenské služby u Hudby pohraniční stráže v Benešově. Po vojně pracoval 3 roky jako skladník v podniku ČSAO (Československé automobilové opravny) – Votice. V této době také pravidelně účinkoval s taneční kapelou Maraton. V roce 1990 nastoupil do Hudby pohraniční policie v Benešově na pozici hráče na klávesové nástroje a bastrumpetu, později na baskřídlovku. Ke konci roku 1992 byla však hudba zrušena. Tři měsíce poté byl osloven mjr. JUDr.

Šivcem, a tak 1. dubna 1993 vstoupil do Hudby Hradní stráže na místo trombónisty s povinností klávesových nástrojů pro malý taneční orchestr. V prvním roce služby vykonával funkci zástupce koncertního mistra, později také funkci archiváře. V letech 1995–2000 studoval obor Hra na trombón na Konzervatoři a Vyšší odborné škole Jaroslava Ježka u profesorů Bedřicha Beránka a Svatopluka Košvance. (*nrtm. Milan Včelák, ústní sdělení -16.1.2018*)

3. nástrojová skupina Hudby Hradní stráže – tuby a bicí

Vedoucí skupiny, starší instruktor orchestru:

npor. Bc. Martin Svoboda

V roce 1981 nastoupil na Pražskou konzervatoř do tubové třídy profesora Václava Hozy. Již během studií působil externě v Hudebním divadle Karlín, Symfonickém orchestru Československého rozhlasu či Symfonickém orchestru Hlavního města Prahy FOK. Konzervatoř absolvoval v červnu 1987 a ve stejném roce v říjnu nastoupil dvouletou základní vojenskou službu u Hudby pohraniční stráže v Benešově. Po vojně v roce 1989 obsadil pozici tubisty v Karlovarském symfonickém orchestru a zároveň od roku 1990 také místo v Základní umělecké škole v Toužimi, kde vyučoval hru na dechové nástroje a hudební nauku. Z Karlových Varů zamířil po třech letech zpět do Hudby pohraniční policie (dříve Hudba pohraniční stráže) v Benešově a stal se vojákem z povolání. Ke konci roku 1992 byla však hudba zrušena a tak sloužil na novém místě pouze pět měsíců. Následně pracoval krátký čas ve stavební firmě a dne 1. dubna 1993 byl přijat k Hudbě Hradní stráže. Krátce po nástupu byl ustanoven na místo velitele družstva Malé hudby Hradní stráže (tehdejší název Hudby Hradní stráže, která spadala pod Provozně technickou rotu). Od roku 1997 byl služebně zařazen na místo koncertního mistra a sólisty a po deseti letech na místo vedoucího 3. nástrojové skupiny Hudby Hradní stráže. V letech 2009–2012 studoval na Univerzitě Jana Amose Komenského v oboru Andragogika - vzdělávání dospělých a získal bakalářský titul. (*npor. Bc. Martin Svoboda, ústní sdělení -13.11.2017, 8.4.2018*)

Orchestrální hráči 3. nástrojové skupiny:

nrtm. MgA. Jiří Genrt

Vystudoval Pražskou konzervatoř v tubové třídě profesora Pavla Trnky a také Akademii múzických umění v Praze u profesora Karla Malimánka. Již během studií spolupracoval s mnoha českými orchestry: Pražskou komorní filharmonií, Komorní filharmonií Pardubice, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, orchestrem Národního divadla, Filharmonií Hradec Králové, orchestrem divadla F. X. Šaldy v Liberci a také se soubory The Tap Tap či Bucinatores. V roce 2012 dokončil studia, vyhrál konkurz do orchestrální akademie České filharmonie a stal se stipendistou se smlouvou na dva roky. Ve stejném roce však vyhrál konkurz do Hudby Hradní stráže a tak spolupráci s Českou filharmonií zkrátil na čtyři měsíce. Od 1. ledna 2013 nastoupil na tříměsíční základní vojenský výcvik ve Vyškově a od 2. dubna 2013 přímo do Hudby Hradní stráže. (*nrtm. MgA. Jiří Genrt, ústní sdělení -6.12.2017*)

nrtm. Rostislav Pavlík

Obor Hra na tubu studoval na Janáčkově konzervatoři v Ostravě u profesora Vladislava Macečka. Neprodleně po absolutoriu na konzervatoři v roce 2000 nastoupil základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže. Po roce vojny se stal 1. července 2001 vojákem z povolání a orchestrálním hráčem 3. nástrojové skupiny Hudby Hradní stráže. (*nrtm. Rostislav Pavlík, ústní sdělení -4.12.2017*)

nrtm. Marek Veselý

V roce 1991 nastoupil ke studiu hry na tubu nejprve na Konzervatoř v Českých Budějovicích do třídy profesora Pavla Kocmana. Na poslední ročník však přestoupil na Pražskou konzervatoř do tubové třídy profesora Pavla Trnky. Po absolutoriu v roce 1997 plnil jeden rok základní vojenské služby u Hudby Hradní stráže a poté vyučoval hru na dechové nástroje na Základní umělecké škole v Třeboňi. Vojákem z povolání u Hudby Hradní stráže se stal 1. dubna 1999. (*nrtm. Marek Veselý, ústní sdělení -12.1.2018*)

nrtm. Pavel Doležal

Studoval nejdříve Střední odborné učiliště v Kolíně v oboru Elektromechanik rozvodných zařízení. Po maturitě v roce 1989 nastoupil na místo elektrikáře do Okresního stavebního podniku v Kolíně, ale po roce a půl musel nastoupit

povinnou základní vojenskou službu. Na vojnu byl povolán zpočátku k pohraniční strážce do jihočeských Volar. Za měsíc však přestoupil k Hudbě pohraniční policie v Benešově a na poslední měsíc vojny již k Hudbě Hradní strážce, kde je od 1. dubna 1994 ve stálém služebním poměru. V letech 1996–2002 studoval obor Hra na bicí nástroje na Konzervatoři a Vyšší odborné škole Jaroslava Ježka ve třídě profesora Ivana Smažíka. *(nrtm. Pavel Doležal, ústní sdělení -14.2.2018)*

nrtm. Miroslav Turek

Od roku 1983 studoval na Středním odborném učilišti v Hrádku u Rokycan v oboru Mechanik – Opravář pro stroje a zařízení. O tři roky později získal výuční list a nastoupil na jeden rok do podniku Kovosvit Holoubkov. Následně plnil dvouletou základní vojenskou službu u pohraniční strážce v Rozvadově, a to až do listopadové revoluce v roce 1989. Po vojně pracoval jeden rok na stavbě sídliště v pražských Řepích u podniku Vojenské stavby a dalšího půl roku ve stavební firmě Kert s. r. o. Stodůlky. Živil se také jako topič v plynové kotelně, pracovník úklidové firmy CDV a jako prodavač v Galerii Hologram v Praze v Železné ulici. V následujících letech byl bubeníkem v úspěšném muzikálu Dracula a členem rockové hudební skupiny Precedens se zpěvačkou Bárrou Basikovou. Od 1. února 1997 je členem Hudby Hradní strážce. V letech 1997–2002 vystudoval obor Hra na bicí nástroje na Konzervatoři a Vyšší odborné škole Jaroslava Ježka u profesora Vladimíra Žižky. *(nrtm. Miroslav Turek, ústní sdělení -30.1.2018)*

nrtm. David Uher

V roce 1982 nastoupil na Pražskou konzervatoř ke studiu oboru Hra na lesní roh. Nejprve navštěvoval třídu profesora Aloise Čočka a od pátého ročníku třídu profesora Zdeňka Žurka. Po absolutoriu v roce 1989 sloužil dva roky základní vojenské služby u Hudby pohraniční strážce v Benešově. Následně působil jako muzikant „na volné noze“ a také krátce jako prodavač v hudebninách. Hrál na bicí s kapelami Jižní pól, Tichá dohoda, Tonny blues band či Rolling Stones revival band Prague. Zároveň od roku 1992 začal pravidelně navštěvovat třídu bicích nástrojů u profesora Pražské konzervatoře Miloše Veselého. Od 1. července 1996 je stálým členem Hudby Hradní strážce ve skupině bicích nástrojů. *(nrtm. David Uher, ústní sdělení -26.1.2018)*

4.1. Bývalí důstojníci Hudby Hradní stráže

Zakládající dirigent Hudby Hradní stráže

pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec

Jan Šivec se narodil 30. Dubna 1942 ve městě Svit nedaleko Popradu. Svit je jedno z nejmladších měst na Slovensku. Nachází se na bývalých pozemcích obce Velká, které v roce 1934 koupil Tomáš Baťa pro vybudování své nové továrny. Matka Jana Šivce byla spolužačkou Tomáše Bati mladšího a po studiích pracovala právě v podniku Slovenské viskózové továrny, podle níž dostalo město název. *(pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017)*

Během studia na Základní škole v Popradu, navštěvoval Jan Šivec Lidovou školu umění v oborech Klavír a Akordeon. V roce 1956 se vypravil s rodiči k přijímacím zkouškám na Vojenskou hudební školu Víta Nejedlého do Liberce. Úspěšně složil talentovou zkoušku hrou na klavír i akordeon a byl tázán, na který dechový nástroj by chtěl ve škole studovat, neboť v povinnosti studentů Vojenské hudební školy byly vedle klávesových nástrojů také dechové. Jan Šivec odpověděl, že by chtěl hrát na klarinet. Tato varianta byla okamžitě zamítnuta a do rozhodování se vložil Václav Růžička, tehdejší profesor lesního rohu na Vojenské hudební škole. Předložil argumenty pro studium lesního rohu a bylo rozhodnuto. Jan Šivec nastoupil ke tříletému studiu v roce 1956 právě do třídy profesora Václava Růžičky, pozdějšího dirigenta Posádkové hudby Karlovy Vary. V roce 1958 se Vojenská hudební škola Víta Nejedlého přestěhovala na barokní zámek v Roudnici nad Labem. O rok později tedy absolvoval Jan Šivec již v nových prostorách školy. Ve stejném roce absolvoval také fagotista Karel Bělohoubek, pozdější skladatel a šéfdirigent Ústřední hudby Armády České republiky. *(pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017)*

V tehdejších dobách bylo tradičním zvykem, že absolventi vypisovali tzv. „umístěnku“, kdy vyplnili dvě možnosti, kam by případně chtěli nastoupit. Vojenská hudební škola totiž zajišťovala svým studentům místa v některé z Posádkových hudeb v Československu. Jan Šivec vyplnil na prvním místě Banskou Bystricu a druhé patřilo Bratislavě, pochopitelně se chtěl vrátit blíže ke své rodině v Popradu. Vedení školy však rozhodlo, že „umístěnka“ bude do Prahy. A tak v roce 1959 nastoupil Jan Šivec do Plukovní hudby stoprvního

strážního pluku Ministerstva obrany v pražské Podbabě. Obsadil zde místo prvního hornisty, a ačkoliv byl absolventem Vojenské hudební školy, musel nejprve v orchestru odsloužit dva roky základní vojenské služby. Od roku 1961 se tedy stal vojákem z povolání v hodnosti rotný. Hudebně stoprvního strážního pluku Ministerstva obrany v té době velel dirigent Kpt. Hlavatý. Po dvou letech řádné služby byla celá Plukovní hudba stoprvního strážního pluku Ministerstva obrany přesunuta do Litoměřic. Psal se rok 1963 a Jan Šivec byl najednou prvním hornistou Posádkové hudby Litoměřice. Při zaměstnání začal Jan Šivec navštěvovat profesora Vladimíra Kubáta, hornistu České filharmonie a profesora na Pražské konzervatoři i Akademii múzických umění v Praze. A tak v roce 1964 úspěšně vykonal přijímací zkoušku a byl přijat do třetího ročníku konzervatoře do Kubátovy třídy lesních rohů. Ve stejném roce se nechal zejména kvůli studiu převelet do Posádkové divizní hudby ve Slaném. (*pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017*)

V roce 1966 vyhrál konkurz do Ústřední hudby Armády Československa, kde nastoupil na pozici prvního hornisty a koncertního mistra lesních rohů. V té době orchestr fungoval pod vedením dirigentů pplk. Karla Šťastného a pplk. Jindřicha Břejška. Během této služby, roku 1968, úspěšně dokončil studium lesního rohu na konzervatoři složením maturitní zkoušky. Následoval rok 1971 a opět konkurz, tentokrát do Ústřední hudby Federálního Ministerstva vnitra a Hradní stráže (dnešní Hudba Hradní stráže a Policie ČR). Zde zastával opět místo prvního hornisty a zároveň vedoucího nástrojové skupiny, což mělo za následek nutnost dirigování některých služebních akcí menšího významu. Z toho důvodu Jan Šivec absolvoval soukromé hodiny dirigování u profesora Jindřicha Pravečka. V této době také nastoupil na studium práva na Policejní akademii a po pěti letech absolvoval rigorózní zkoušku v oboru právo a kriminalistika a získal titul JUDr. (*pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017*)

Dirigenty Ústřední hudby Federálního Ministerstva vnitra a Hradní stráže byli plk. Stanislav Horák a jeho zástupce pplk. Vlastimil Kempe. V roce 1988, po odchodu Vlastimila Kempeho do civilu, byl Jan Šivec jmenován zástupcem hlavního dirigenta v hodnosti majora. (*pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017*)

Již od roku 1990 docházel do kasáren Hradní stráže jako dirigent nově vzniklé fanfárové skupiny Hradní stráže a v roce 1991 byl převeden pod Ministerstvo obrany na systemizované místo velitele a dirigenta Fanfárového orchestru Hradní stráže, rovněž v hodnosti majora. Později byl povýšen do hodnosti podplukovníka. (*pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017*)

por. v. v. Květoslav Červený - trubka

V roce 1987 nastoupil na dvouletou základní vojenskou službu k Hudbě pohraniční stráže v Benešově a po vojně se stal na jeden rok učitelem dechových nástrojů na Základní umělecké škole v Uhlířských Janovicích. V roce 1991 se však vrátil zpět do Hudby pohraniční policie (dříve Hudba pohraniční stráže) v Benešově již jako voják z povolání. Ke konci roku 1992 byla hudba zrušena, ale záhy poté dostal nabídku od tehdejšího dirigenta Fanfárového orchestru Hradní stráže mjr. JUDr. Jana Šivce, aby se podílel na utváření nově vzniklého souboru jako voják v tzv. další službě (déle sloužící). Tuto nabídku přijal, a stal se tak prvním stálým členem Fanfárového orchestru. Postupem času oslovil další kolegy ze zrušené Hudby Pohraniční policie v Benešově a společně utvořili první základy nově utvořené skupiny hudebníků u Hradní stráže. Nejprve vykonával funkci zástupce velitele orchestru a později koncertního mistra a vedoucího skupiny trumpet. (*por. v. v. Květoslav Červený, ústní sdělení -5.12.2017*)

Obor Hra na trubku vystudoval až při zaměstnání a to na Pražské konzervatoři v letech 1989-1995 u profesora Jiřího Jaroňka. Kariéru u Hudby Hradní stráže ukončil v roce 2004 a vrátil se zpátky na Základní uměleckou školu do Uhlířských Janovic na místo učitele dechových nástrojů. Od roku 2006 začal vyučovat také hudební výchovu na Základních školách v Uhlířských Janovicích a v Zásmukách a ve stejném roce se stal navíc sbormistrem smíšených sborů v obou zmíněných městech. Hudební výchovu vyučuje ještě na Masarykově Klasickém Gymnáziu v Říčanech. V rámci Základní umělecké školy je také dirigentem mládežnického dechového orchestru. (*por. v. v. Květoslav Červený, ústní sdělení -5.12.2017*)

por. v. v. Oldřich Poděbradský - trombón

Obor Hra na trombón vystudoval na Pražské konzervatoři v letech 1974–1980 u profesorů Josefa Stádníka a Miloslava Hejdy. Poté sloužil dva roky základní vojenskou službu u Ústřední hudby Federálního ministerstva vnitra – Hudby Hradní stráže (dnešní Hudba Hradní stráže a Policie ČR). Po vojně v roce 1982 nastoupil na místo trombónisty do Orchestru opery Jihočeského divadla v Českých Budějovicích a roku 1984 se vrátil zpátky do Prahy, kde byl deset let členem orchestru Hudebního divadla Karlín. *(por. v. v. Oldřich Poděbradský, ústní sdělení -5.12.2017)*

V roce 1994 dostal nabídku od tehdejšího dirigenta Fanfárového orchestru Hradní stráže mjr. JUDr. Jana Šivce, aby se stal stálým členem nově utvořené skupiny hudebníků u Hradní stráže. Nabídku přijal a stal se nejprve zástupcem velitele, později koncertním mistrem a vedoucím skupiny trombónů. V roce 2007 kariéru u Hudby Hradní stráže ukončil a stal se supervizorem užité hudby v České televizi. Od roku 2017 je vedoucím programového oddělení paláce Žofín v Praze. *(por. v. v. Oldřich Poděbradský, ústní sdělení -5.12.2017)*

por. v. v. Mgr. Jiří Nauš – trombón

V letech 1987–1993 vystudoval konzervatoř v Plzni ve třídě profesora Vlastimila Eichlera a následně také Akademii múzických umění u profesora Zdeňka Pulce. Absolvoval v roce 1997 a neprodleně poté sloužil základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže. Po vojenské službě nastoupil do orchestru jako stálý člen a později zastával funkci zástupce koncertního mistra. V roce 2003 vyhrál konkurz do Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Praze a nastoupil na místo druhého trombónu. Stejnou pozici zastává od roku 2006 také v orchestru Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni. *(por. v. v. Mgr. Jiří Nauš, ústní sdělení -18.11.2017)*

5. Významní absolventi základní vojenské služby u Hudby Hradní stráže

voj. Jirák Petr – nástup na základní vojenskou službu: duben 1990 – tuba (tubista - Filharmonie Brno)

První hudební základy získal na Lidové škole umění v Havlíčkově Brodě u Otty Bauera a poté zamířil na konzervatoř do Brna do tubové třídy profesora Ladislava Kabourka. Po absolutoriu v roce 1989 nastoupil do Státní filharmonie Brno na pozici tubisty. Musel ale odsloužit povinnou základní vojenskou službu - tu započal nejprve u Posádkové hudby v Brně a po necelém roce se přesunul k Hudbě Hradní stráže. Stal se velitelem družstva u nově vzniklé fanfárové skupiny a zastupoval tehdejšího externího velitele mjr. JUDr. Jana Šivce. Po vojně se vrátil na místo tubisty do brněnské filharmonie a hrál také v dechových kapelách Frajárka, Moravanka a Moravěnka. Ve Filharmonii Brno působí dodnes, je činný také jako aranžér symfonické a komorní hudby. *(Petr Jirák, ústní sdělení -5.12.2017)*

voj. Slávik Peter – nástup na základní vojenskou službu: duben 1990 - trubka (pedagog, vedoucí dechového oddělení - konzervatoř Košice)

Po maturitě na Střední průmyslové škole elektrotechnické v Košicích v roce 1984, pokračoval i v dalších studiích na tamní konzervatoři, kde byl přijat do trumpetové třídy profesora Františka Hrčky. Studium po šesti letech přerušil, aby splnil dvouletou základní vojenskou službu, a tak v říjnu 1990 nastoupil do Hudby Hradní stráže jako trumpetista. Po vojně se vrátil na konzervatoř a po absolutoriu se dále rozvíjel ve hře na trubku pod vedením profesora Kamila Roška na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě, kde v roce 2001 absolvoval. V letech 1989-1995 byl členem orchestru divadla Jonáše Záborského v Prešově. V letech 2003–2008 také externě vyučoval na Katolické univerzitě v Ružomberku. Od roku 1992 je pedagogem hry na trubku na konzervatoři v Košicích a k tomu v současné době vykonává i funkci vedoucího oddělení dechových a bicích nástrojů, navíc je členem Státního divadla v Košicích a příležitostně spolupracuje s orchestrem divadla Jozefa Gregora Tajovského v Banské Bystrici a se Státní filharmonií Košice. *(<https://www.konke.sk/slavik/23.11.2017>)*

voj. Harazin Luboš – nástup na základní vojenskou službu: říjen 1993 – trombón (ředitel - ZUŠ Kralupy nad Vltavou)

V roce 1983 nastoupil ke studiu hry na trombón na Pražskou konzervatoř. Nejprve studoval u profesora Zdeňka Pulce, po třech letech přestoupil do třídy profesora Jiřího Sailera a poslední rok na konzervatoři završil u profesora Jaromíra Havla. Po absolvování konzervatoře pokračoval ve studiu trombónu na Akademii múzických umění ve třídě Miloslava Hejdy a Zdeňka Pulce. Následně od října 1993 plnil povinnost základní vojenské služby u Hudby Hradní stráže. V letech 1987–1989 působil jako trombónista ve Středočeském symfonickém orchestru v Poděbradech, později také v orchestru Hudebního divadla Karlín, kde hraje dodnes. Od roku 1999 vykonával funkci ředitele Základní umělecké školy v Libčicích nad Vltavou a po třinácti letech se přemístil na stejnou pozici na Základní uměleckou školu v Kralupech nad Vltavou. Pravidelně vystupuje s dechovou hudbou Strahovanka, orchestrem Karla Vlacha a v roce 2016 se také představil na altový trombón se souborem Pulec Oktet Tribute. *(Luboš Harazin, ústní sdělení -29.11.2017)*

voj. Kotrba Břetislav – nástup na základní vojenskou službu: leden 1995 - trombón (trombónista - Česká filharmonie)

Po úspěšných přijímacích zkouškách v roce 1982 nastoupil do trombónové třídy profesora Miroslava Poláka v Teplicích a po absolutoriu pokračoval ve studiu trombónu u profesora Miloslava Hejdy na Akademii múzických umění v Praze. Již během studií na Akademii byl úspěšný při konkurzu do Symfonického orchestru Českého rozhlasu, kde v roce 1989 obsadil místo prvního trombónisty. V roce 1992 dokončil Akademii múzických umění a také vyhrál konkurz do České filharmonie na pozici sólotrombónisty. Po třech letech nastoupil povinnou základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže, ale už po půl roce se vrátil zpět do České filharmonie. V roce 2012 se přesunul na místo druhého trombónu, kde působí dodnes. V rámci domovského orchestru vystupuje také v komorním souboru Sdružení hlubokých žesťů České filharmonie, kde je činný také jako aranžér. *(Mgr. Břetislav Kotrba, ústní sdělení -8.12.2017)*

voj. Buňát Radek – nástup na základní vojenskou službu: červenec 1995

– **trombón** (trombónista - Karlovarský symfonický orchestr)

Po maturitě na chomutovském Středním odborném učilišti v oboru Mechanik automatizační techniky zamířil na Konzervatoř a Vyšší odbornou školu Jaroslava Ježka v Praze. V roce 1991 tedy nastoupil do trombónové třídy profesora Bedřicha Beránka. Po absolutoriu na konzervatoři plnil od července 1995 povinnost vojenské základní služby u Hudby Hradní stráže na pozici trombónisty. Po vojně pokračoval ve studiích na Pražské konzervatoři v trombónové třídě profesora Václava Ferebauera a také suplujícího profesora Karla Slavíka. Dlouhá léta působil jak trombónista „na volné noze“, pravidelně cestoval do různých zahraničních destinací a po dobu pěti let hrál s tanečním orchestrem na zaoceánských lodích. Výjimkou v tomto období bylo tříleté angažmá v orchestru Divadla Františka Xavera Šaldy v Liberci. Již od roku 1999 pravidelně účinkuje v Orchestru Františkovy Lázně. V roce 2007 vyhrál konkurz do Karlovarského symfonického orchestru na místo basového trombónu, kde působí dodnes. *(Radek Buňát, ústní sdělení -20.12.2017)*

voj. Holub Petr – nástup na základní vojenskou službu: září 1995 - bicí

(bicista - Česká filharmonie)

Bicí nástroje studoval na Pražské konzervatoři v letech 1988–1994, a to nejprve ve třídách profesorů Vladimíra Vlasáka a Stanislava Hojného, později u profesora Václava Mazáčka a Amy Linn Barberové. Ve stejném roce, kdy absolvoval konzervatoř, vyhrál konkurz do Symfonického orchestru Českého rozhlasu do sekce bicích nástrojů, kam také nastoupil. Od 1. ledna 1995 však musel na povinnou základní vojenskou službu. Nejprve sloužil v Armádním uměleckém souboru, který už ovšem v té době nesl název Umělecké studio Ministerstva obrany. Poté, kdy byl soubor oficiálně zrušen, přestoupil na poslední tři měsíce vojenské služby k Hudbě Hradní stráže. Po vojně se vrátil do Symfonického orchestru Českého rozhlasu a zároveň ještě nastoupil na poloviční úvazek do nově vzniklé Pražské komorní filharmonie. V roce 2003, po vyhraném konkurzu, přestoupil do skupiny bicích nástrojů České filharmonie, kde působí dodnes. Je činný také jako pedagog hry na bicí nástroje, neboť od roku 2005 vyučuje na Pražské konzervatoři. V roce 2007 se navíc stal v České filharmonii vedoucím skupiny bicích nástrojů. *(Petr Holub, ústní sdělení -6.12.2017)*

voj. Palát Karel – nástup na základní vojenskou službu: červenec 1998 - trombón (trombónista - Plzeňská filharmonie)

Po hudebních začátcích na Základní umělecké škole v Benešově zamířil nejprve na Pražskou konzervatoř do akordeonové třídy profesora Jaroslava Vlacha. Teprve během studií na konzervatoři začal soukromě navštěvovat profesora Josefa Šimka. Později úspěšně vykonal přijímací zkoušku a stal se řádným studentem trombónu. Po absolutoriu na Pražské konzervatoři nastoupil základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže na pozici trombónisty. Od roku 1998 je členem Plzeňské filharmonie na pozici basového trombónu, zároveň účinkuje v orchestru operety a muzikálu Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni. Pravidelně spolupracuje se souborem Kolegium pro duchovní hudbu Klatovy, pod vedením Víta Aschenbrennera. *(Karel Palát, ústní sdělení -14.12.2017)*

voj. Řehánek Luboš – nástup na základní vojenskou službu: červenec 1999 – tuba (učitel - ZUŠ Velké Bílovice)

Po maturitě na Střední průmyslové škole v Hodoníně zamířil na Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži. Vystudoval obor hra na tubu ve třídě profesora Rudolfa Berana, poté nastoupil povinnou základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže. Již během studií nastoupil v roce 1996 do Základní umělecké školy ve Velkých Bílovicích jako učitel dechových nástrojů. Po vojně se na toto místo vrátil a vyučuje tam dodnes a zároveň vede i školní dechový soubor. Je členem dechové hudby Bílovčanky a působí také jako sbormistr chrámového sboru ve Velkých Bílovicích. Je činný i jako komponista, zejména pro potřeby chrámového sboru a dechovky. *(Luboš Řehánek, ústní sdělení - 14.11.2017)*

voj. Čermák Pavel – nástup na základní vojenskou službu: říjen 1999 – trombón (trombónista - Symfonický orchestr Českého rozhlasu, orchestr Národního divadla)

Vystudoval nejprve konzervatoř v Teplicích v trombónové třídě profesora Miroslava Poláka a v roce 1995 započal studia na Akademii múzických umění v Praze ve třídě profesora Zdeňka Pulce. Na vojnu k Hudbě Hradní stráže nastoupil v říjnu roku 1999. Ve stejném roce, ještě před nástupem povinné vojenské základní služby, začal hrát v orchestru Státní opery v Praze a po dvou letech vyhrál konkurz do Symfonického orchestru Českého rozhlasu, kde hraje

dosud na pozici prvního trombónu. V roce 2017 úspěšně vykonal konkurz také do orchestru Národního divadla v Praze. (*Mgr. Pavel Čermák, ústní sdělení - 15.12.2017*)

voj. Rehberger Pavel – nástup na základní vojenskou službu: leden 2000 - bicí (bicista - Pražská komorní filharmonie, orchestr Národního divadla)

První hudební zkušenosti získal na Základní umělecké škole Na Popelce, kde studoval obor hra na klavír. V roce 1988, po absolvování základní školy, studoval jeden rok na Střední průmyslové škole elektrotechnické na Praze 1, ale do druhého ročníku již zamířil na Pražskou konzervatoř ke studiu bicích nástrojů do třídy profesora Oldřicha Šatavy. V pátém ročníku začal na konzervatoři studovat ještě druhý obor, hru na varhany, ve třídě profesora Jana Kalfuse. Studium bicích nástrojů ukončil v roce 1993 a varhany o čtyři roky později. Od roku 1996 je členem Pražské komorní filharmonie a od roku 1998 rovněž členem orchestru Národního divadla, později vedoucím skupiny bicích nástrojů (2011). Na jednoletou základní vojenskou službu k Hudbě Hradní stráže nastoupil v roce 2000. Pravidelně spolupracuje s komorními soubory Musica Florea, Collegium 1704 či Ensemble Inégal. V roce 2013 nastoupil na Akademii múzických umění ke studiu bicích nástrojů do třídy profesora Daniela Mikoláška. (*BcA. Pavel Rehberger, ústní sdělení -1.12.2017*)

voj. Stoklasa Bohumír – nástup na základní vojenskou službu: červenec 2000 – trubka (učitel - ZUŠ Hlučín, trumpetista – dech. hudba Hlučíňanka)

Je absolventem Janáčkovy konzervatoře v Ostravě v oboru hra na trubku. V roce 2000 nastoupil k plnění základní vojenské služby k Hudbě Hradní stráže. V současnosti působí jako pedagog a vedoucí dechového oddělení na Základní umělecké škole Pavla Josefa Vejvanovského v Hlučíně. Je také aranžérem a členem bigbandu Dolbend i dechové hudby Hlučíňanka. Od roku 2013 je dirigentem Městského orchestru mladých v Dolním Benešově. (<http://www.s bq.cz/s bq/c lenove-kvintetu/> 8.2.2018)

voj. Měšťánek Jan – nástup na základní vojenskou službu: říjen 2000 – trombón (trombónista - Janáčkova filharmonie Ostrava – do roku 2002)

Studoval nejprve hru na trombón na konzervatoři Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži, později také na Janáčkově Akademii múzických umění v Brně u

profesora Jaroslava Kummera. Absolvoval v roce 1999 a v říjnu následujícího roku nastoupil základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže jako trombónista. V letech 1993-1995 vyučoval na Základní umělecké škole v Bylnici, potom jeden rok na Základní umělecké škole v Pohořelicích a od roku 1998 dva roky na Janáčkově konzervatoři a Gymnáziu v Ostravě. V roce 1997 zároveň nastoupil na místo trombónisty v Janáčkově filharmonii v Ostravě, kde hrál celkem pět let. V současné době působí na pozici zemského ředitele firmy SMS Finance a. s. (<https://www.linkedin.com/in/mestanek/> 8.2.2018)

voj. Gahura Zdeněk – nástup na základní vojenskou službu: červenec 2001 – trombón (učitel - ZUŠ Luhačovice, tenorista - dech. hudba Vlčnovjanka)

Vystudoval konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského v Kroměříži v trombónové třídě profesora Rudolfa Berana. V roce 2001 nastoupil základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže na pozici trombónisty. V současné době vyučuje na Základní umělecké škole v Luhačovicích a je členem slovácké krojované kapely Vlčnovjanka. (<http://www.zusluhacovice.cz/ucitele.htm> 12.12.2017) (*nrtm. Ondřej Sokol, ústní sdělení -13.11.2017*)

voj. Tvrdý Lukáš – nástup na základní vojenskou službu: duben 2002 – bicí (bicista - Filharmonie Hradec Králové)

V roce 1995 započal studium bicích nástrojů na pardubické konzervatoři ve třídě profesora Romana Vrány a po šesti letech u stejného pedagoga také absolvoval. Následovala povinná základní vojenská služba u Hudby Hradní stráže, kde působil jeden rok ve skupině bicích nástrojů. Po vojně byl necelé dva roky hudebníkem „na volné noze“, v této době často spolupracoval zejména s Českým národním symfonickým orchestrem. V letech 2005–2007 byl tympánistou Komorní filharmonie Pardubice, jednalo se o dočasný úvazek za mateřskou dovolenou. Po této dvouleté praxi navázal spolupráci s filharmonií v Hradci Králové, kde se stal stálým členem. V minulosti vystupoval také s kapelou Blow propagující zejména elektronickou hudbu. (*Lukáš Tvrdý, ústní sdělení -17.1.2018*)

voj. Hruška Robert – nástup na základní vojenskou službu: červenec 2002 – trubka (učitel – ZUŠ F. I. Tůmy Kostelec nad Orlicí)

Je absolventem konzervatoře v Pardubicích z trumpetové třídy profesora Jiřího Houdka. Ihned po absolutoriu nastoupil základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže na pozici trumpetisty. Poté několik let působil „na volné noze“, pravidelně hrál s kapelou na zaoceánských lodích a spolupracoval se soubory Pirate swing band, Blue Star Václava Marka, dixielandem „Zakoplaho“ a s Mladým Týnišťským big bandem. Stálé místo našel na Základní umělecké škole Františka Ignáce Tůmy v Kostelci nad Orlicí, kde vyučuje hře na trubku a zobcovou flétnu. (*Robert Hruška, ústní sdělení -13.12.2017*)

voj. Svačina Norbert – nástup na základní vojenskou službu: říjen 2002 – trombón (ředitel - ZUŠ Zdounky, učitel - SOU Koryčany)

Ze Základní umělecké školy ve Zdoukách pokračoval nejprve na Konzervatoř Evangelické akademie v Kroměříži, od druhého ročníku přestoupil na Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského do trombónové třídy profesora Jaroslava Kummera. U stejného profesora studoval také Janáčkovu Akademii múzických umění v Brně. Po absolutoriu v roce 2002 nastoupil povinnou základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže jako trombónista. Krátce po vojně se ještě vrátil ke studiím na Janáčkovu Akademii múzických umění jako doktorand a získal titul Ph.D. Již během studií pravidelně vystupoval na Kroměřížsku s dechovou hudbou Zdounečanka. V roce 2015 byl jmenován ředitelem Základní umělecké školy ve Zdoukách. Externě také vyučuje anglický jazyk na Středním odborném učilišti nábytkářském Koryna s. r. o. v Koryčanech. (<http://zuszdounky.cz/index.php?page=11> 30.11.2017) (<https://soun.webnode.cz/products/bc-martin-kucera/> 30.11.2017)

voj. Tomášek Radek – nástup na základní vojenskou službu: říjen 2002 – bicí (bicista - Filharmonie Brno, pedagog – JAMU)

Vystudoval nejprve Janáčkovu konzervatoř v Ostravě v oboru bicí nástroje ve třídě profesorů Miloslava Čadana a Rostislava Mikešky, a později Janáčkovu Akademii múzických umění v Brně, ve třídě profesorů Pavla Šumpíka a Martina Opršála. Již po absolutoriu na konzervatoři, v roce 1997, často vypomáhal v brněnské filharmonii. V roce 2000 nastoupil ještě ke dvouletému studiu bicích nástrojů na Stavanger University College v Norsku do třídy profesora Marka

Sijpkense. Po návratu z Norska vedly jeho kroky k Hudbě Hradní stráže, z důvodu plnění základní vojenské služby v době trvání jednoho roku. Krátce po absolvování Janáčkovy Akademie múzických umění nastoupil na tuto školu jako externí pedagog bicích nástrojů, kde působí dodnes již jako interní pedagog hlavních oborů. Zároveň vyučoval v letech 2006-2008 na Janáčkově konzervatoři a Gymnáziu Ostrava, kde byl vedoucím oddělení bicích nástrojů. Od roku 2005 je stálým členem Filharmonie Brno, nyní v pozici zástupce vedoucího skupiny bicích nástrojů. (*MgA. Radek Tomášek, ústní sdělení -7.12.2017*)

voj. Vávra Václav – nástup na základní vojenskou službu: říjen 2002 – trubka (trumpetista - Ústřední hudba Armády České republiky)

Nejdříve nastoupil na Vojenskou konzervatoř v Roudnici nad Labem do trumpetové třídy profesora Jiřího Mandyse. Ve druhém ročníku přestoupil na Pražskou konzervatoř k profesoru Jiřímu Jaroňkovi a poslední tři roky studoval u profesora Zdeňka Šedivého, který ho v roce 2002 dovedl k absolutoriu. Ve stejném roce byl povolán na jeden rok základní vojenské služby k Hudbě Hradní stráže. Po vojně působil necelý rok jako muzikant „na volné noze“, ale již v roce 2004 vyhrál konkurz do Ústřední hudby Armády České republiky. Chopil se pozice první křídlovky a později se stal zástupcem koncertního mistra. Téměř patnáct let byl členem pražské dechové kapely Krajanka a působil také v tanečním souboru Horváth band. (*prap. Václav Vávra, ústní sdělení -19.1.2018*)

voj. Málek Pavel – nástup na základní vojenskou službu: říjen 2003 – trubka (učitel - ZUŠ Chotěboř, ZUŠ Choceň, ZUŠ Havlíčkův Brod, umělecký vedoucí dech. hudba Leškovanka)

Obor Hra na trubku začal studovat nejprve na Vojenské konzervatoři v Roudnici nad Labem u profesora Jiřího Mandyse. Od druhého ročníku se přesunul na konzervatoř v Pardubicích, kde se stali jeho profesory Jiří Houdek a Karel Mňuk. Po absolutoriu plnil jeden rok základní vojenské služby u Hudby Hradní stráže a nedlouho poté se stal učitelem dechových nástrojů na Základní umělecké škole v Chocni. V současné době učí také na Základních uměleckých školách v Chotěboři a v Havlíčkově Brodě. Je stálým členem pardubického souboru Historic Quartet a dále uměleckým vedoucím dechové kapely Leškovanka z Chotěboře. (*Pavel Málek, ústní sdělení -25.1.2018*)

6. Hudba Hradní stráže a Policie České republiky

V historickém kontextu událostí dochází k situacím, kdy je Hudba Hradní stráže a Policie České republiky často zaměňována s Hudbou Hradní stráže pod Vojenskou kanceláří prezidenta republiky a naopak. Tento jev je samozřejmě pochopitelný z důvodu prakticky totožných názvů souborů. Zatímco prvně jmenovaný orchestr spadá pod ministerstvo vnitra a jeho členové jsou příslušníci Policie ČR, u druhé hudby napovídá již přípona o Vojenské kanceláři prezidenta republiky tomu, že členové orchestru jsou vojáky z povolání. Tato kapitola je proto věnována Hudbě Hradní stráže a Policie České republiky pro možnost porovnání rozdílných i společných parametrů u obou orchestrů. (*Koukal 2007 s. 237*)

Orchestr je plně profesionálním hudebním tělesem a má celkem 61 členů a tři dirigenty. Pozici šéfdirigenta v současné době zastává plk. Mgr. et MgA. Václav Blahunek Ph.D. a dalšími dirigenty jsou plk. Mgr. Jiří Kubík a plk. Mgr. Jan Zástěra. Nástrojové obsazení a počty hráčů jsou v současné době následující: 3 flétny (1x pikola), 2 hoboje, 2 fagoty, 1 klarinet Es, 12 klarinetů B, 1 basklarinet (není li psán, hráč hraje klarinet), 2 altové saxofony, 2 tenorové saxofony, 1 barytonový saxofon, 6 trubek B, 5 křídlovek, 5 lesních rohů, 5 trombónů, 2 tenory, 2 barytony, 3 tuby, 2 kontrabasy (alternují baskytaru a tubu) 5 bicích nástrojů (bicí souprava, orchestrální bicí „velký buben, malý buben, činely“, tympány, melodické bicí a další perkuse. (*Bořek 2014 s.15,17*)

Hudba zemského velitelství Národní bezpečnosti byl původní název při založení v roce 1945, a již od počátku hudba spadala pod ministerstvo vnitra. Největší zásluha na vzniku orchestru je přisuzována kapelníku vojenských hudeb pplk. Janu Uhlířovi, který tímto ve své době založil jeden z největších dechových orchestrů v Československu. Hudba měla téměř 100 členů, kteří pocházeli zejména z bývalých hudeb předmnichovské armády. Po čtyřech letech byl název upraven na Hudbu Krajského velitelství Národní bezpečnosti a za další čtyři roky na Hudbu Vnitřní stráže. Změny názvů orchestru kopírovaly vývoj politické situace v Československu, a tak v roce 1954 vznikl název Ústřední hudba Ministerstva vnitra – Hudba Hradní stráže a v době federace Ústřední hudba Federálního ministerstva vnitra – Hudba Hradní stráže. Od roku 1993 se ustálil název Hudba Hradní stráže a Policie České republiky. Začlenění pojmu Hradní stráže do oficiálního názvu způsobily historicky stanovené služební povinnosti,

zejména hudební doprovody audiencí a dalších ceremoniálních aktů na Pražském hradě. Hudebníci mají k dispozici celkem tři druhy uniforem. Černá policejní uniforma pro akce pořádané ministerstvem vnitra a dvě uniformy Hradní stráže (červená a modrá) pro potřeby Kanceláře prezidenta republiky. (Bořek 2014 s.17,19)

Hudba Hradní stráže a Policie během své více než sedmdesátileté historie koncertovala v mnoha evropských státech, i v Mongolsku či Japonsku. V roce 2002 dokonce vystoupila v proslulém sále Carnegie Hall v New Yorku. (Bořek 2014 s. 22-59)

Seznam osob ve vedení útvaru:

1945 - 1949	Josef Chládek, velitel
1945 - 1949	Jaroslav Valtr, dirigent
1949 - 1956	mjr. František Novák, náčelník
1950 - 1956	pplk. Karel Vlasák, dirigent
1956 - 1965	pplk. Karel Vlasák, náčelník
1956 - 1960	npor. Pavel Staněk, umělecký vedoucí
1960 - 1965	mjr. Jan Tausinger, umělecký vedoucí a zástupce náčelníka
1965 - 1992	plk. Mgr. Stanislav Horák, ředitel – šéfdirigent
1966 - 1969	pplk. Karel Vlasák, zástupce náčelníka – dirigent
1966 - 1967	Jiří Rada, dirigent
1969 - 1970	Jaroslav Vodňanský, dirigent
1970 - 1986	pplk. Vlastimil Kempe, zástupce ředitele – dirigent
<u>1986 - 1990</u>	<u>mjr. JUDr. Jan Šivec, zástupce ředitele – dirigent</u>
1980 - 1992	pplk. Mgr. Miroslav Hanzal, zástupce ředitele – dirigent
1991 - 2008	plk. Mgr. Libor Krmášek, zástupce ředitele – dirigent
1992 - 2009	plk. Mgr. Miroslav Hanzal, ředitel – šéfdirigent
1993 - 1999	plk. Rudolf Rydval, zástupce ředitele – dirigent
1999 - 2009	pplk. Mgr. Václav Blahunek, zástupce ředitele – dirigent
Od 2008	plk. Mgr. Jan Zástěra, zástupce ředitele – dirigent
Od 2009	plk. Mgr. MgA. Václav Blahunek, Ph.D., ředitel – šéfdirigent
Od 2009	plk. Mgr. Jiří Kubík, zástupce ředitele – dirigent

7. Závěr

Absolventská práce s názvem Hudba Hradní stráže pod Vojenskou kanceláří prezidenta republiky je rozdělena do čtyř hlavních částí.

První část se zabývá samostatnou Hradní stráží. Jelikož je Hudba Hradní stráže přímo podřízena velení Hradní stráže a je její součástí, nemohl jsem ve své práci tuto skutečnost opominout. Podrobná historie útvaru, který v letošním roce oslaví sté výročí od založení, je zpracována ve dvou publikacích, z nichž jsem čerpal.

Další kapitola podrobně představila Hudbu Hradní stráže jako celek, se všemi historickými souvislostmi. Jelikož neexistují v podstatě žádné oficiální dokumenty, musel jsem se spolehnout zejména na osobní rozhovory s hlavními aktéry – v první řadě s bývalým velitelem a dirigentem, pak se všemi současnými i bývalými členy Hudby Hradní stráže a v neposlední řadě také s mnoha hudebníky, kteří v minulosti sloužili u orchestru povinnou základní vojenskou službu.

Velice důležitou kapitolou jsou podrobné životopisy všech členů Hudby Hradní stráže, jež ukazují na rozmanitost původu jednotlivých hudebníků v rámci České republiky. Větší prostor jsem věnoval velení orchestru a také bývalému zakládajícímu veliteli a dirigentovi.

Část absolventské práce popisující významné absolventy základní vojenské služby u Hudby Hradní stráže je z mého pohledu velice zajímavá, neboť některé tyto osobnosti dodnes působí v našich nejlepších orchestrech, jakými jsou: Česká filharmonie, Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Pražská komorní filharmonie, orchestr Národního divadla či Filharmonie Brno. O svoje vzpomínky na základní vojenskou službu u Hudby Hradní stráže se rádi podělili.

Přílohy na konci absolventské práce podrobně seznamují s personálním obsazením Hudby Hradní stráže v postupech času. Tyto seznamy mi ve skutečnosti zabraly nejvíce času, a to zejména z důvodu neexistující evidence bývalých členů orchestru a kvůli mizivé evidenci hudebníků, kteří na Pražském

hradě sloužili základní vojenskou službu. Po udělení statutu služebního badatele jsem byl nucen strávit dvě odpoledne ve Vojenském ústředním archivu na Ruzyni. Prohledávání Rozkazů velitele Hradní stráže z devadesátých let bylo zpočátku jediným způsobem, jak se dopátrat, kdo přesně na Pražském hradě sloužil. Několik stručných seznamů o četě trubačů s uvedeným měsícem a rokem nástupu na vojnu mi dávalo jistou naději. Po delším hledání již bylo možné najít kompletní složení Hudby Hradní stráže v letech 1993-1994. Podle záznamů v archivu a vzpomínek zakládajícího velitele jsem vyhledal několik desítek absolventů základní vojenské služby z devadesátých let minulého století. Zejména díky rozhovorům s nimi se mi podařilo sestavit přehled vojáků - hudebníků v základní vojenské službě u Hudby Hradní stráže. Většina z nich byla amatérskými muzikanty a jejich osudy už jsou takřka nedohledatelné. Absolventi vojenské služby z doby nedávno minulé, i jejich nástup k Hudbě Hradní stráže, již byli identifikováni pomocí současných členů orchestru.

O odlišení orchestrů Hudby Hradní stráže a Hudby Hradní stráže a Policie pojednává poslední kapitola. V přílohách jsou také kompletní seznamy současných členů u obou orchestrů.

Věřím, že tato absolventská práce bude mít v budoucnu velkou hodnotu pro případné badatele, neboť informace o Hudbě Hradní stráže pod Vojenskou kanceláří prezidenta republiky zatím ještě nikdy v takovém rozsahu nebyly zpracovány.

Prameny a literatura

BIEDERMAN, Jan a kolektiv. Stráž na Hradě pražském. 1. vyd. Praha: Vojenský historický ústav Praha, 2013. 277 s. ISBN 978-80-7278-617-6.

LIŠKA, Milan a kolektiv. Hradní stráž. Vyd. 2., dopl. Praha: Art D - Grafický ateliér Černý s. r. o., 2005. 240 s. ISBN 80-902892-7-4.

BOŘEK, Lukáš. Hudba Hradní stráže a policie České republiky, absolventská práce, Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka, Praha, 2014. 67 s.

BÍLEK, Jiří, HODÍK, Milan a PEŠEK, Bohumil. Vojenské fanfáry nad Vltavou: od hudeb císařských pluků k Posádkové hudbě Praha: příběh vojenské hudby v Praze. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, 2008. 110 s. ISBN 978-80-7278-447-9.

KOUKAL, Milan. Dechovka: historie a současnost naší dechové hudby. Praha: Slovart, ©2007. 312 s. ISBN 978-80-7209-909-2.

PEKAŘ, Jaroslav a ŠMIDRKAL, Pavel. Byl jsem velitelem Hradní stráže. Vydání první. Pelhřimov: Nová tiskárna Pelhřimov, 2015. 111 stran. ISBN 978-80-7415-111-8.

PODGORNÝ, Oleg. Vojenské dechové orchestry po roce 1945. Praha, 1983. 176 s.

SVOBODA, Martin. Příprava vojáka-hudebníka Hradní stráže na své povolání, bakalářská práce, Univerzita Jana Amose Komenského, Praha, 2012. 79 s.

Šivec, Jan. Fanfárový orchestr Hradní stráže ČR, informační zpravodaj, Klub AVHŠ. 1995.

Policie České republiky. Ročenka: Hudba Hradní stráže a policie ČR v proměnách času. Praha, 2015

Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 88/93 Vojenský ústřední archiv, str. 1,2.

Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 85/93, Vojenský ústřední archiv, str. 2,3.

Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 183/94, Vojenský ústřední archiv, str. 2.

Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 63/92, Vojenský ústřední archiv, str. 2.

Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 86/92, Vojenský ústřední archiv, str. 2.

Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 189/92, Vojenský ústřední archiv, str. 2.

Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 86/91, Vojenský ústřední archiv, str. 3.

Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 99/91, Vojenský ústřední archiv, str. 6.

Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 223/91, Vojenský ústřední archiv, str. 2.

Archiv Hudby Hradní stráže

Osobní rozhovory s:

pplk. v. v. JUDr. Janem Šivcem, Pizzerie Rimini Praha 6-Petřiny-9.10.2017, 18.11.2017. mjr. MgA. Vítém Muchou, Kasárny Hradní stráže-4.9.2017. kpt. Bc. Františkem Svejkovským, Kasárny Hradní stráže-6.12.201. pplk. v. v. Jiřím Koudelkou, Kasárny Hradní stráže-24.10.2017. npor. Bc. Martinem Svobodou, Kasárny Hradní stráže-13.11.2017, 8.4.2018. npor. Bc. Josefem Trnkou, Kasárny Hradní stráže-13.12.2017. npor. Mgr. Jiřím Krýslem, Kasárny Hradní stráže-14.2.2018. por. v. v. Květoslavem Červeným-5.12.2017. por. v. v. Oldřichem Poděbradským-5.12.2017. por. v. v. Mgr. Jiřím Naušem-18.11.2017. Lukášem Bořkem-14.10.2017. rtm. v. v. Pavlem Hejzlarem-6.11.2017. rtm. v. v. Petrem Gruberem-11.9.2017. pprap. v. v. Petrem Včelákem-17.10.2017. nrtm. Pavlem Doležalem-14.2.2018. nrtm. Milanem Včelákem-16.1.2018. nrtm. Jaroslavem Bláhou-29.11.2017. nrtm. Miloslavem Kalou-30.11.2017. nrtm. Josefem Menšíkem-15.11.2017. nrtm. Janem Vernerem-19.12.2017. nrtm. Davidem

Uherem-26.1.2018. nrtm. Stanislavem Zemanem-17.1.2018. nrtm. Bc. Janem Linhartem-19.12.2017. nrtm. Miroslavem Turkem-30.1.2018. nrtm. Markem Veselým-12.1.2018. nrtm. Martinem Kulhavým-13.12.2017. nrtm. Rostislavem Pavlíkem-4.12.2017. nrtm. Petrem Cibulkou-16.11.2017. nrtm. Martinem Kašíkem-30.11.2017. nrtm. Tomášem Hrbáčkem-24.11.2017. nrtm. Ondřejem Sokolem-13.11.2017. nrtm. Zdeňkem Thumou-24.11.2017. nrtm. MgA. Jiřím Genrtem-6.12.2017. Petrem Jirákem-5.12.2017. Radimem Knoppem-3.10.2017. Zbyňkem Podhorským-8.11.2017. Pavlem Novákem-18.11.2017. Lubošem Harazinem-29.11.2017. Mgr. Břetislavem Kotrbou-8.12.2017. Kamilem Jozou-2.12.2017. Radkem Buňátem-20.12.2017. Petrem Holubem-6.12.2017. Karlem Palátem-14.12.2017. Lubošem Řehánkem-14.11.2017. Mgr. Pavlem Čermákem-15.12.2017. Jiřím Divišem-21.12.2017. Robertem Hruškou-13.12.2017 BcA. Pavlem Rehbergrem-1.12.2017. Davidem Suchým-19.9.2017. Janem Pettingerem-24.10.2017. Janem Svobodou-6.12.2017. Lukášem Tvrdým-17.1.2018. MgA. Radkem Tomáškem-7.12.2017. prap. Václavem Vávrou-19.1.2018. Pavlem Málkem-25.1.2018. nprap. Martinem Švadlenkou-27.3.2018.

<https://www.konke.sk/slavik/> 23.11.2017

<http://www.s bq.cz/s bq/clenove-kvintetu/> 8.2.2018

<https://www.linkedin.com/in/mestanek/> 8.2.2018

<http://www.zusluhacovice.cz/ucitele.htm> 12.12.2017

<http://zuszdounky.cz/index.php?page=11> 30.11.2017

<https://soun.webnode.cz/products/bc-martin-kucera/> 30.11.2017

https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/sef-hradni-straze-radim-studený-byl-odvolan-kvuli-kauze-trenyrky-20151005.html 28.3.2018

https://www.denik.cz/z_domova/hradni-straz-vede-petr-prskavec-osvedcil-schopnosti-ve-velitelskych-pozicich-20151221-njlb.html 28.3.2018

https://www.lidovky.cz/vojenska-police-ukoncila-setreni-byvaleho-sefa-hradni-straze-pbw-/zpravy-domov.aspx?c=A170215_162200_In_domov_ele 28.3.2018

<http://www.acr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/novym-velitelem-hradni-straze-byl-jmenovan-jiri-kyvala-131182/> 28.3.2018

Přílohy

Seznam příloh:

Udělení statutu služebního badatele

Informační zpravodaj Klubu absolventů vojenské hudební školy duben 1995

Změny názvů Hudby Hradní stráže

Seznam všech hudebníků, vojáků z povolání u Hudby Hradní stráže

Jmenný seznam příslušníků Fanfárového orchestru Hradní stráže v roce 1993

Jmenný seznam příslušníků Fanfárového orchestru Hradní stráže v roce 1994

Jmenný seznam příslušníků Fanfárového orchestru Hradní stráže v roce 2000

Jmenný seznam příslušníků Hudby Hradní stráže v roce 2008

Jmenný seznam příslušníků Hudby Hradní stráže v roce 2018

Jmenný seznam příslušníků Hudby Hradní stráže a Policie v roce 2018

Změny názvů Hudby Hradní stráže a Policie ČR

Přehled hudebníků v základní vojenské službě u Hudby Hradní stráže

Obrazová příloha Hudby Hradní stráže

Vojenský ústřední archiv

Pilotů 217/12, Praha 6 – Ruzyně, PSČ 160 01, datová schránka hjyaavk

Čj. MO 14145/2017-211100

Praha 25. ledna 2017

Počet listů: 1

Hudba Hradní stráže
velitel
Praha

Udělení statutu služebního badatele

Na základě Vaší žádosti povoluji nrtm. BcA. Martinu Homolkovi studium materiálu Hradní stráže. Po předběžném dohovoru s vedoucí Oddělení národní dokumentace Správního archivu MO Vojenského ústředního archivu Praha mu bude materiál připraven a předložen.

Kontaktní osoba: o. z. Bc. Vladimíra Benešová, tel. 213 320

Mgr. Josef Žikeš
ředitel

INFORMAČNÍ

ZPRAVODAJ

KLUB AVHŠ - duben 1995

ČÍSLO 52

3

Fanfárový orchestr Hradní stráže ČR

V uplynulých týdnech si Hradní stráž ČR připomněla 5 let současné kapitoly započaté v r. 1990, navazující na úlohu, význam a pověst vojenské jednotky z první republiky.

Rok 1990 byl významný i pro Fanfárový orchestr Hradní stráže. Na základě rozhodnutí Kanceláře prezidenta republiky provádět ceremoniál slavnostního střídání stráží, které by spoluvytvářelo důstojnou atmosféru historického sídla českých panovníků, vznikla nutnost dát dohromady kromě jiného, odpovídající skupinu trubačů a hudební doprovod. Po řadě konzultací s odborníky byla vytvořena 6-7 členná skupina. O hudbu k ceremoniálu se postaral hudební skladatel Michal Kocáb. Úplně na počátku tuto povinnost plnila jednou týdně OH FMV - Hudba hradní stráže, to znamená hudebníci z povolání-sólisté orchestru. Později, když bylo rozhodnuto o každodenním slavnostním střídání stráží, bývalý inspektor vojenských hudeb Antonín Blůma, bývalý inspektor hudeb MV Stanislav Horák a velení vytvořily podmínky pro vznik stabilní skupiny trubačů - vojáků základní služby, napůl absolventů konzervatoře a lidových škol umění. V této době obohatil doprovodnou hudbu ke střídání "Pochod Hradní stráže" hudební skladatel pplk. Karel Bělohoubek.

V průběhu dvou let se ukázalo, že zkrácená vojenská služba a nepravidelný nábor hudebníků - vojáků základní služby (slabá úroveň), začíná nepříjemně ovlivňovat úroveň orchestru. Postupně s profesionalizací armády se velení Hradní stráže podařilo vytvořit podmínky pro službu hudebníků z povolání. Dnes většina z nich jsou absolventi konzervatoří. Počet členů orchestru se ustálil na 30 členů rozdělených takto: 1. velitel - dirigent, 1. vedoucí orchestru a 4. sedmičlenné orchestrální skupiny (jedna skupina 3 trubky B, 2 pozouny, 1 tuba a 1 bubínek).

Naší každodenní pracovní náplní je hraní v hudebním altánku v Jižních zahradách v 10 hod. a již zmíněné střídání stráží ve 12. hodin. Kromě toho účinkuje na přísaze vojáků Hradní stráže 4 krát do roka při slavnostních aktech Prezidenta republiky, na slavnostních zahájeních různých mezinárodních kongresů, vernisážích apod.

V každém případě se objevil zcela nový fenomén v hudební službě Armády České republiky - čistě žestový orchestr. Přejeme si, aby nás odborná veřejnost vzala na vědomí a my na oplátku uděláme vše pro vzornou reprezentaci sídla prezidenta republiky.

pplk. JUDr. Jan Šivec
velitel - dirigent Fanfárového orchestru
Hradní stráže ČR

Změny názvů Hudby Hradní stráže

1990-1992 četa trubačů

1992-1993 Malá Hudba Hradní stráže

1993-2003 Fanfárový orchestr Hradní stráže (FOHS)

Od 2003 Hudba Hradní stráže (HHS)

Seznam všech hudebníků - vojáků z povolání u Hudby Hradní stráže

pplk. JUDr. Šivec Jan – dirigent (VZP – HHS 1991 – 2004)

pprap. Beneš Miroslav – trombón (VZP – HHS 1993 – 2001)

rtm. Hejzlar Pavel – tuba (VZP – HHS 1993 – 1999)

por. Červený Květoslav – trubka (VZP – HHS 1993 – 2004)

nrtm. Doležal Pavel – bicí (VZP – HHS 1993 - dosud)

nrtm. Bláha Jaroslav – trombón (VZP – HHS 1993 – dosud)

npor. Bc. Svoboda Martin – tuba (VZP – HHS 1993 – dosud)

nrtm. Včelák Milan – trombón (VZP – HHS 1993 – dosud)

pprap. Včelák Petr – trubka (VZP – HHS 1993 – 2000)

rtm. Gruber Petr – trombón (VZP – HHS 1994 – 1998)

nrtm. Kala Miloslav – trombón (VZP – HHS 1994 – dosud)

por. Poděbradský Oldřich – trombón (VZP – HHS 1994 – 2007)

čet. König Tomáš – trubka (VZP – HHS 1994 - 1995)

nrtm. Menšík Josef – trubka (VZP – HHS 1994 - dosud)

rtm. Ptáček Jaroslav – trubka (VZP – HHS 1994 – 1995)

rtm. Štefan Vlastimil – tuba (VZP – HHS 1994 - 1999)

kpt. Bc. Svejkovský František – trubka (VZP – HHS 1994 – dosud)

npor. Bc. Trnka Josef – trombón (VZP – HHS 1995 – dosud)

nrtm. Verner Jan – trubka (VZP – HHS 1995 – dosud)

nrtm. Uher David – bicí (VZP – HHS 1996 – dosud)

nrtm. Zeman Stanislav – trubka (VZP – HHS 1996 - dosud)

nrtm. Bc. Linhart Jan – trubka (VZP – HHS 1996 - dosud)

prap. Bydžovský Bohumil – trombón (VZP – HHS 1996 – 2009)

npor. Mgr. Krýsl Jiří – trubka (VZP – HHS 1996 – dosud)

nrtm. Turek Miroslav – bicí (VZP – HHS 1997 – dosud)

prap. Linhart Lukáš – trubka (VZP – HHS 1997 – 2001)

por. Mgr. Nauš Jiří – trombón (VZP – HHS 1998 – 2003) – (SOČR)

nrtm. Veselý Marek – tuba (VZP – HHS 1999 - dosud)

nrtm. Kulhavý Martin – trubka (VZP - HHS 2000 - dosud)

nrtm. Pavlík Rostislav – tuba (VZP – HHS 2001 - dosud)

mjr. MgA. Mucha Vít – trubka (VZP – HHS od 2002, od 2004 VHHD - dosud)

nrtm. Cibulka Petr – trubka (VZP – HHS 2002 - dosud)

nrtm. Beran Zdeněk – lesní roh (VZP – HHS 2002 – 2012)

nrtm. Kašík Martin – trubka (VZP – HHS 2004 - dosud)

nrtm. Hrbáček Tomáš – trubka (VZP – HHS 2004 - dosud)

nrtm. Sokol Ondřej – trombón (VZP – HHS 2004 - dosud)

nrtm. Thuma Zdeněk – trombón (VZP – HHS 2005 - dosud)

nrtm. BcA. Homolka Martin – trombón (VZP – HHS 2009 – dosud)

nrtm. MgA. Genrt Jiří – tuba (VZP – HHS 2013 – dosud)

(Archiv Hudby Hradní stráže. pplk. v. v. JUDr. Jan Šivec, ústní sdělení-9.10.2017, 18.11.2017. npor. Bc. Martin Svoboda, ústní sdělení -13.11.2017, 8.4.2018. por. v. v. Květoslav Červený, ústní sdělení -5.12.2017. por. v. v. Oldřich Poděbradský, ústní sdělení -5.12.2017. por. v. v. Mgr. Jiří Nauš, ústní sdělení -18.11.2017. rtm. v. v. Pavel Hejzlar, ústní sdělení -6.11.2017. rtm. v. v. Petr Gruber, ústní sdělení -11.9.2017. pprap. v. v. Petr Včelák, ústní sdělení -17.10.2017. nrtm. Pavel Doležal, ústní sdělení -14.2.2018. nrtm. Bc. Jan Linhart, ústní sdělení -19.12.2017. mjr. MgA. Vít Mucha, ústní sdělení-4.9.2017)

Jmenný seznam příslušníků Fanfárového orchestru Hradní stráže v roce 1993 Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 85/93, Vojenský ústřední archiv, str. 2,3.

Velitel Hudby, hlavní dirigent: mjr. JUDr. Jan Šivec

1. orchestrální skupina

Koncertní mistr – sólista: rtn. Květoslav Červený - trubka
Zástupce koncertního mistra – sólisty: des. Pavel Kadlec - trubka
Orchestrální hráči: des. Bohuslav Krůta - trubka
voj. Zdeněk Paštika - trubka
voj. Josef Javůrek - trubka
voj. Josef Menšík - trubka
voj. Jaroslav Ptáček - trubka
voj. Josef Olexa - trubka

2. orchestrální skupina

Koncertní mistr – sólista: rtn. Jaroslav Bláha - trombón
Zástupce koncertního mistra – sólisty: čet. Miroslav Beneš - trombón
Orchestrální hráči: rtn. Milan Včelák - trombón
svob. Vojtěch Pospíchal - trombón
des. Václav Fajfárek - trombón
voj. Luboš Procházka - trombón
des. Daniel Domes - trombón
svob. Jiří Košťál - trubka

3. orchestrální skupina

Koncertní mistr – sólista: rtn. Martin Svoboda - tuba
Zástupce koncertního mistra – sólisty: des. Pavel Doležal - bicí
Orchestrální hráči: des. Pavel Hejzlar - tuba
des. Miloslav Šrajbr - tuba
voj. Vlastimil Štefan - tuba
svob. Jaroslav Bžoch - bicí
svob. Petr Laštůvka - bicí

Jmenný seznam příslušníků Fanfárového orchestru Hradní stráže v roce 1994 Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 183/94, Vojenský ústřední archiv, str. 2.

Velitel Hudby, hlavní dirigent: mjr. JUDr. Jan Šivec

1. orchestrální skupina

Koncertní mistr – sólista: rtm. Květoslav Červený - trubka
Zástupce koncertního mistra – sólisty: čet. Tomáš König - trubka
Orchestrální hráči: rtm. Petr Včelák - trubka
rtm. Josef Menšík - trubka
rtm. Jaroslav Ptáček - trubka
voj. Tomáš Žáček - trubka

2. orchestrální skupina

Zástupce koncertního mistra – sólisty: rtm. Petr Gruber - trombón
Orchestrální hráč: čet. Adam Hájek - trubka

3. orchestrální skupina

Koncertní mistr – sólista: rtm. Oldřich Poděbradský - trombón
Zástupce koncertního mistra – sólisty: rtm. Jaroslav Bláha - trombón
Orchestrální hráči: rtm. Milan Včelák - trombón
voj. Petr Tichovský - trombón

4. orchestrální skupina

Koncertní mistr – sólista: rtm. Martin Svoboda - tuba
Orchestrální hráči: rtm. Vlastimil Štefan - tuba
rtm. Pavel Hejzlar - tuba
rtm. Pavel Doležal - bicí
voj. Robert Matiašek - bicí

Výkonný praporčík: rtm. Miroslav Beneš – trombón

Jmenný seznam příslušníků Fanfárového orchestru Hradní stráže v roce 2000 SVOBODA, Martin. *Příprava vojáka-hudebníka Hradní stráže na své povolání, bakalářská práce, UJAK, Praha, 2012. str. 24.*

Vedoucí dirigent Fanfárového orchestru: pplk. JUDr. Jan Šivec
Vedoucí Fanfárového orchestru: npor. František Svejkovský

1. nástrojová skupina – trubky

Koncertní mistr 1. nástrojové skupiny: por. Kvetoslav Červený
Zástupce koncertního mistra: pprap. Jiří Krýsl
Orchestrální hráči: pprap. Petr Včelák
pprap. Josef Menšík
prap. Lukáš Linhart

2. nástrojová skupina – trubky a trombóny

Koncertní mistr 2. nástrojové skupiny: pprap. Jan Verner (trubka)
Zástupce koncertního mistra: pprap. Mgr. Jiří Nauš (trombón)
Orchestrální hráči: pprap. Miroslav Beneš (trombón)
pprap. Jan Linhart (trubka)
pprap. Stanislav Zeman (trubka)

3. nástrojová skupina – trombóny

Koncertní mistr 3. nástrojové skupiny: ppor. Josef Trnka
Zástupce koncertního mistra: pprap. Jaroslav Bláha
Orchestrální hráči: por. Oldřich Poděbradský
pprap. Bohumil Bydžovský
pprap. Miloslav Kala
pprap. Milan Včelák

4. nástrojová skupina – tuby a bicí

Koncertní mistr 3. nástrojové skupiny: por. Martin Svoboda (tuba)
Orchestrální hráči: šrtm. Pavel Doležal (bicí)
rtm. Miroslav Turek (bicí)
pprap. David Uher (bicí)
pprap. Marek Veselý (tuba)

Výkonný praporčík: prap. Marta Lukačovská

Jmenný seznam příslušníků Hudby Hradní stráže v roce 2008

(Archiv Hudby Hradní stráže)

Velitel hudby – hlavní dirigent: kpt. MgA. Vít Mucha
Zástupce velitele hudby: kpt. František Svejkovský

1. nástrojová skupina – trubky

Vedoucí 1. nástrojové skupiny: por. Mgr. Jiří Krýsl
Orchestrální hráči: prap. Petr Cibulka
prap. Tomáš Hrbáček
prap. Martin Kašík
prap. Martin Kulhavý
prap. Jan Linhart
prap. Josef Menšík
prap. Jan Verner
prap. Stanislav Zeman

2. nástrojová skupina – trombóny a lesní roh

Vedoucí 2. nástrojové skupiny: por. Josef Trnka
Orchestrální hráči: prap. Zdeněk Beran (lesní roh)
prap. Jaroslav Bláha
prap. Bohumil Bydžovský
prap. Miloslav Kala
prap. Ondřej Sokol
prap. Zdeněk Thuma
prap. Milan Včelák

3. nástrojová skupina – tuby a bicí

Vedoucí 3. nástrojové skupiny: por. Martin Svoboda (tuba)
Orchestrální hráči: prap. Pavel Doležal (bicí)
prap. Rostislav Pavlík (tuba)
prap. Miroslav Turek (bicí)
prap. David Uher (bicí)
prap. Marek Veselý (tuba)

Výkonný praporčík: prap. František Mondek

Jmenný seznam příslušníků Hudby Hradní stráže v roce 2018

(Archiv Hudby Hradní stráže)

Velitel hudby, hlavní dirigent: **mjr. MgA. Vít Mucha**
Zástupce velitele Hudby Hradní stráže: **kpt. Bc. František Svejkovský**

1. nástrojová skupina Hudby Hradní stráže - trubky

Vedoucí skupiny, starší instruktor orchestru: **npor. Mgr. Jiří Krýsl**
Orchestrální hráči: **nrtm. Petr Cibulka**
nrtm. Tomáš Hrbáček
nrtm. Martin Kašík
nrtm. Martin Kulhavý
nrtm. Bc. Jan Linhart
nrtm. Josef Menšík
nrtm. Jan Verner
nrtm. Stanislav Zeman

2. nástrojová skupina Hudby Hradní stráže – trombóny

Vedoucí skupiny, starší instruktor orchestru: **npor. Bc. Josef Trnka**
Orchestrální hráči: **nrtm. Jaroslav Bláha**
nrtm. BcA. Martin Homolka
nrtm. Miloslav Kala
nrtm. Ondřej Sokol
nrtm. Zdeněk Thuma
nrtm. Milan Včelák

3. nástrojová skupina Hudby Hradní stráže – tuby a bicí

Vedoucí skupiny, starší instruktor orchestru: **npor. Bc. Martin Svoboda**
Orchestrální hráči: **nrtm. MgA. Jiří Genrt**
nrtm. Rostislav Pavlík
nrtm. Marek Veselý
nrtm. Pavel Doležal
nrtm. Miroslav Turek
nrtm. David Uher

Výkonný praporčík Hudby Hradní stráže: **rtm. František Mondek**

Jmenný seznam příslušníků Hudby Hradní stráže a Policie v roce 2018

Policie České republiky. Ročenka: Hudba Hradní stráže a policie ČR v proměnách času. Praha, 2015 + aktualizace (nrap. Martin Švadlenka, ústní sdělení - 27.3.2018)

Ředitel – šéfdirigent

plk. Mgr. et MgA. Blahunek Václav Ph. D.

zástupci ředitele – dirigenti

plk. Mgr. Kubík Jiří

plk. Mgr. Zástěra Jan

2 flétny

por. Zajíc Pavel – vedoucí skupiny

nrap. Svatoš Jan

1 pikola

nrap. Reil Tomáš

2 hoboje

por. Müller Pavel – vedoucí skupiny

nrap. MgA. Halamová Markéta

2 fagoty

por. Srbený Richard – vedoucí skupiny

nrap. MgA. Propilková/Ferdová Denisa

1 klarinet Es

nrap. MgA. Pacák Vojtěch

12 klarinetů B

por. Blažek Daniel – koncertní mistr

mjr. Mgr. Sýs David – vedoucí oddělení

dřevěných dechových nástrojů, vedoucí skupiny

nrap. Mgr. Reichel Vít

nrap. MgA. Kostiuik Michal

nrap. Machulka Pavel

nrap. MgA. Med Štěpán

nrap. Švingr Zdeněk

nrap. Kasa Martin

nrap. Topolczan Oldřich

nrap. Ferda Josef (el. kytara)

por. Rabas Pavel (klávesové nástroje)

nrap. Sýsová Gabriela

1 basklarinet (klarinet)

nrap. Hokr Lubomír (není-li psán, hraje klarinet)

2 altsaxofony	por. Hrdlička Jan – vedoucí skupiny nrap. Plachý Martin
2 tenorsaxofony	nrap. Fárek David nrap. Mitrega Robert
1 barytonsaxofon	nrap. Míka Tomáš
6 trubek B	por. Jurníček Lubomír – vedoucí skupiny nrap. Bartoš Vratislav kpt. Mgr. Hromádka Pavel – sólista orchestru, vedoucí komorních souborů nrap. MgA. Palowski Karel nrap. MgA. Novotný Martin nrap. MgA. Pačesová Marie
5 křídlovek	por. Doležal Hynek – vedoucí skupiny mjr. Mgr. Pelán Pavel – vedoucí oddělení žesťových nástrojů nrap. MgA. Bachtík Jiří nrap. Hodač Štěpán nrap. Mutinský Milan
5 lesních rohů	por. Jirásek Pavel – vedoucí skupiny nrap. MgA. et BcA. Dekoj Viktor nrap. BcA. Kunc Oldřich nrap. BcA. Šenkeřík Šimon nrap. Veselý Stanislav
5 trombónů	por. MgA. Kořínek Vít – vedoucí skupiny mjr. MgA. Krajhanzl Jan – vedoucí oddělení doprovodných nástrojů nrap. MgA. Peremský Petr nrap. MgA. Triebenekl Jan nrap. MgA. Čihák Petr

2 tenory	por. Tolkner Milan – vedoucí skupiny nrap. Švadlenka Martin
2 barytony	nrap. MgA. Chmelař Martin nrap. Šůra Martin
3 tuby	por. Mgr. Tomášek Josef – vedoucí skupiny nrap. Drančák Pavel nrap. Vojtěch Jiří
2 kontrabasy	por. Štastný Jaroslav – vedoucí skupiny nrap. MgA. Zpěvák Martin (alternují baskytaru a tubu)
5 bicích nástrojů	por. Kolařík Jiří – vedoucí skupiny nrap. Novák Pavel nrap. Sajdl Jaromír nrap. Cudlín Michal nrap. MgA. Vytiska Miroslav skupina bicích nástrojů obsahuje bicí soupravu, orchestrální bicí (velký buben, malý buben, činely), tympány, melodické bicí a další perkuse

Změny názvů Hudby Hradní stráže a Policie ČR:

1945–1949	Hudba zemského velitelství NB (Národní bezpečnosti)
1949–1950	Hudba Krajského velitelství NB
1950–1954	Hudba Vnitřní stráže
1954–1968	Ústřední hudba Ministerstva vnitra – Hudba Hradní stráže
1968–1992	Ústřední hudba Federálního ministerstva vnitra – Hudba Hradní stráže
Od 1993	Hudba Hradní stráže a Policie České republiky

Přehled hudebníků v základní vojenské službě u Hudby Hradní stráže

hodnost. Příjmení Jméno – měsíc a rok nástupu – nástroj (zaměstnání) *studia*

1990

voj. Jirák Petr – duben 1990 – tuba (Filharmonie Brno) *konzervatoř Brno*

voj. Slávik Peter – duben 1990 – trubka (pedagog, vedoucí dechového oddělení - konzervatoř Košice) *konzervatoř Košice, VŠMU*

voj. Mokoš Ondrej – duben 1990 – trubka

voj. Volanin Jaromír – duben 1990 – trubka

voj. Trmač Jaroslav – duben 1990 – trubka

voj. Dočkal Václav – duben 1990 – trubka

voj. König Tomáš – duben 1990 – trubka (VZP – HHS 1994-1995) (Laura a její tygři, Pražský výběr)

voj. Knopp Radim – duben 1990 – trombón (ZUŠ Slavičín) *konzervatoř Ostrava*

voj. Gruber Petr – duben 1990 – trombón (VZP – HHS 1994–1998) *konzervatoř Jaroslava Ježka*

voj. Valentýn Robert – duben 1990 - trombón

voj. Fábry Josef - duben 1990 - trombón

voj. Höpfler Roman – duben 1990 – tuba

voj. Martinka Josef- říjen 1990 - trubka

voj. Zálešák Jiří – říjen 1990 – klarinet

voj. Plešinger Luboš – říjen 1990 – tuba

voj. Večeřa Milan – říjen 1990 - tuba

voj. Doležal Aleš – říjen 1990 – bicí

voj. Němec Tomáš – říjen 1990 – bicí

1991

voj. Novák Josef – duben 1991 - trubka

voj. Sladký Jiří – duben 1991 - trubka

voj. Staněk Stanislav – duben 1991 - trubka

voj. Olšák Milan – duben 1991 - trombón

voj. Moravec Josef – duben 1991

voj. Mlynář Petr – duben 1991 - trombón

voj. Urban Josef – duben 1991 - trombón

voj. Podrazil Dušan – duben 1991 - tuba

voj. Štóra Josef – duben 1991 - trubka
voj. Fajnor Petr – duben 1991 - bicí
voj. Dušek Rostislav – říjen 1991 - trubka
voj. Kepa Jiří – říjen 1991 - trubka
voj. Volf Jiří – říjen 1991 - trubka
voj. Tauber Vratislav – říjen 1991 – trubka (Sivická kapela)
voj. Pěnička Petr – říjen 1991 - trubka
voj. Běhávka Jiří – říjen 1991 – trombón, bicí
voj. Podhorský Zbyněk – říjen 1991 – bicí
voj. Muchna Václav – říjen 1991 – trombón
voj. Hejl Libor – říjen 1991 - trombón

1992

voj. Vincenc Antonín – duben 1992 - trubka
voj. Votroubek Martin – duben 1992 - trubka
voj. Kadlec Pavel – duben 1992 - trubka
voj. Šrajbr Miroslav – duben 1992 - tuba
voj. Krůta Bohuslav – duben 1992 - trubka
voj. Lukáš Zdeněk – duben 1992 - bicí
voj. Fajfárek Václav – duben 1992 - trombón
voj. Kavecký Rudolf – říjen 1992 - tuba
voj. Pospíchal Vojtěch – říjen 1992 - trombón
voj. Domes Daniel – říjen 1992 - trombón
voj. Kostiha Václav – říjen 1992 - trubka
voj. Košťál Jiří – říjen 1992 - trubka
voj. Laštůvka Petr – říjen 1992 - bicí
voj. Bžoch Jaroslav – říjen 1992 – bicí
voj. Beneš Miroslav – říjen 1992 – trombón (VZP – HHS 1993–2001) *konzervatoř Jaroslava Ježka*
voj. Hejzlar Pavel – listopad 1992 – tuba (VZP – HHS 1993 – 1999) (kustod Moravská filharmonie Olomouc) *Pražská konzervatoř*
voj. Novák Pavel – listopad 1992 – trombón
voj. Kopáček Martin – listopad 1992 – trubka

1993

voj. Paštika Zdeněk – leden 1993 - trubka

voj. Javůrek Josef – leden 1993 – trubka

voj. Doležal Pavel – březen 1993 – bicí (VZP – HHS 1993 - dosud)

konzervatoř Jaroslava Ježka

voj. Toman Jiří – duben 1993 - trombón

voj. Beránek František – duben 1993 - trubka

voj. Dvorský Dušan – duben 1993 - bicí

voj. Menšík Josef – duben 1993 – trubka (VZP – HHS 1994 - dosud)

konzervatoř Jaroslava Ježka

voj. Olexa Josef – duben 1993 - trubka

voj. Ptáček Jaroslav – duben 1993 – trubka (VZP – HHS 1994 – 1995)

voj. Procházka Luboš – duben 1993 - trombón

voj. Štefan Vlastimil – duben 1993 – tuba (VZP – HHS 1994 - 1999)

voj. Harazin Luboš – říjen 1993 – trombón (ZUŠ Kralupy nad Vltavou) Pražská konzervatoř, AMU

voj. Běhávka Miroslav - říjen 1993 – trubka

voj. Škopek Stanislav – říjen 1993 – trubka

voj. Hodr Jan – říjen 1993 – trombón

voj. Kult Václav – říjen 1993 - bicí

1994

voj. Hájek Adam – leden 1994 - trubka

voj. Žáček Tomáš – červen 1994 - trubka

voj. Tichovský Petr – červen 1994 - trombón

voj. Matiašek Robert – červen 1994 – bicí

1995

voj. Osladil Jaroslav – leden 1995 - trubka

voj. Krykorka Martin – leden 1995 – trombón *Pražská konzervatoř*

voj. Kotrba Břetislav – leden 1995 - trombón (Česká filharmonie) konzervatoř Teplice, AMU

voj. Valdman Petr – leden 1995 – bicí (ZUŠ Kraslice)

voj. Joza Kamil – duben 1995 – trubka (Chodovarka)

voj. Toman Jiří – červenec 1995 – trubka

voj. Hofman Josef – červenec 1995 – trubka *Pražská konzervatoř*

voj. Buňát Radek – červenec 1995 – trombón (Karlovarský symfonický orchestr)
konzervatoř Jaroslava Ježka

voj. Holub Petr – září 1995 – bicí (Česká filharmonie) *Pražská konzervatoř*

voj. Zeman Stanislav – říjen 1995 – trubka (VZP – HHS 1996 - dosud)
konzervatoř Teplice

voj. Linhart Jan – říjen 1995 – trubka (VZP – HHS 1996 - dosud)
konzervatoř Teplice

voj. Bydžovský Bohumil – říjen 1995 – trombón (VZP – HHS 1996–2009) *Pražská konzervatoř*

1996

voj. Houdek Jan – leden 1996 – trubka

voj. Linhart Lukáš – duben 1996 – trubka (VZP – HHS 1997–2001) *konzervatoř Jaroslava Ježka*

voj. Vajsar Zdeněk – červenec 1996 – tuba *Pražská konzervatoř*

voj. Komárek Martin – červenec 1996 – trombón

voj. Rudolf Martin – červenec 1996 – bicí *konzervatoř Teplice*

1997

voj. Mrázek Jiří – duben 1997 - trubka

voj. Schmidt Petr – červenec 1997 – bicí *konzervatoř Teplice*

voj. Nauš Jiří – červenec 1997 – trombón (VZP – HHS 1998–2003) (SOČR)
konzervatoř Plzeň, AMU

voj. Veselý Marek – červenec 1997 – tuba (VZP – HHS 1999 - dosud)
konzervatoř České Budějovice, Pražská konzervatoř

voj. Všetula Milan – červenec 1997 – trubka *konzervatoř Kroměříž*

1998

voj. Prošvic Karel – leden 1998 – trubka

voj. Spěvák Ladislav – leden 1998 – trombón

voj. Štěřík Radek – leden 1998 – trubka (ZUŠ Cheb) *konzervatoř Teplice*

voj. Buriánek Milan – leden 1998 - bicí

voj. Kulhavý Martin – duben 1998 – trubka (VZP - HHS 2000 - dosud)
konzervatoř Teplice, konzervatoř Jaroslava Ježka

voj. Bašek Lukáš – červenec 1998 – trubka

voj. Palát Karel – červenec 1998 – trombón (Plzeňská filharmonie) *Pražská konzervatoř*

voj. Zavadil Michal – říjen 1998 - trombón

1999

voj. Svoboda Martin – leden 1999 - bicí

voj. Řehánek Luboš – červenec 1999 – tuba (ZUŠ Velké Bílovice) *konzervatoř Kroměříž*

voj. Diviš Jiří – červenec 1999 – trombón (Březovanka) *Pražská konzervatoř*

voj. Dočekal Jiří – červenec 1999 – trubka

voj. Horecký Jiří – červenec 1999 - trubka

voj. Čermák Pavel – říjen 1999 – trombón (SOČR) *konzervatoř Teplice, AMU*

voj. Bouda Milan – říjen 1999 – trombón (Jitřenka Praha)

voj. Hašek Adam – říjen 1999 – klarinet

voj. Kučera Lukáš – říjen 1999 – trubka

2000

voj. Rehberger Pavel – leden 2000 - bicí (Pražská komorní filharmonie, orchestr Národního divadla) – *Pražská konzervatoř*

voj. Suchý David – červenec 2000 - trombón

voj. Pavlík Rostislav – červenec 2000 – tuba (VZP – HHS 2001 - dosud)
konzervatoř Ostrava

voj. Stoklasa Bohumír – červenec 2000 – trubka (ZUŠ Hlučín, DH Hlučíňanka)
konzervatoř Ostrava

voj. Bartošek Miroslav – říjen 2000 - trubka

voj. Měšťánek Jan – říjen 2000 – trombón(Janáčkova Filharmonie Ostrava do r.2002) *konzervatoř Kroměříž, JAMU*

voj. Šivec Michal – říjen 2000

2001

voj. Pettinger Jan – leden 2001 – bicí (kustod, Státní opera Praha) *konzervatoř Teplice*

voj. Mucha Vít – červenec 2001 – trubka (VZP – HHS od 2002, od 2004 VHHD) *konzervatoř Teplice, AMU, Vojenská konzervatoř Roudnice nad Labem*

voj. Cibulka Petr – červenec 2001 – trubka (VZP – HHS 2002 - dosud)
konzervatoř Teplice, Pražská konzervatoř

voj. Gahura Zdeněk – červenec 2001 – trombón (ZUŠ Luhačovice, DH Vlčnovjanka) *konzervatoř Kroměříž*
voj. Štubňa Martin – červenec 2001 - trubka
voj. Beran Zdeněk – říjen 2001 – lesní roh (VZP – HHS 2002–2012) *konzervatoř České Budějovice, Pražská konzervatoř*
voj. Šoura Pavel – říjen 2001 – lesní roh *Pražská konzervatoř*
voj. Tomeček Petr – říjen 2001 – trubka *konzervatoř Ostrava*
voj. Svoboda Jan – říjen 2001 – trubka (ZUŠ Smiřice, ZUŠ Chlumeč nad Cidlinou) *konzervatoř Jaroslava Ježka*

2002

voj. Holakovský Pavel - leden 2002 - trubka
voj. Tvrdý Lukáš – duben 2002 – bicí (Filharmonie Hradec Králové) *konzervatoř Pardubice*
voj. Hruška Robert – červenec 2002 – trubka (ZUŠ Kostelec nad Orlicí) *konzervatoř Pardubice*
voj. Král Aleš – červenec 2002 – tuba
voj. Thuma Zdeněk – červenec 2002 – trombón (VZP – HHS 2005 - dosud) *konzervatoř Teplice*
voj. Tomášek Radek – říjen 2002 – bicí (Filharmonie Brno) *konzervatoř Ostrava, JAMU*
voj. Svačina Norbert – říjen 2002 – trombón (ZUŠ Zdounky, SOU Koryčany) *konzervatoř Kroměříž, JAMU*
voj. Vávra Václav – říjen 2002 – trubka (Ústřední hudba Armády ČR) *Pražská konzervatoř*

voj. Kašík Martin – říjen 2002 – trubka (VZP – HHS 2004 - dosud) *konzervatoř Brno*

2003

voj. Hrbáček Tomáš – červenec 2003 – trubka (VZP – HHS 2004 - dosud) *konzervatoř České Budějovice*
voj. Sokol Ondřej – červenec 2003 – trombón (VZP – HHS 2004 - dosud) *konzervatoř Kroměříž*
voj. Štěpán Marek – červenec 2003 - trubka
voj. Málek Pavel – říjen 2003 – trubka (ZUŠ Chotěboř, ZUŠ Choceň, ZUŠ Havlíčkův Brod) *konzervatoř Pardubice*

2004

voj. Pavlas Jiří – leden 2004 – bicí

(Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 88/93 Vojenský ústřední archiv, str. 1,2. Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 85/93, Vojenský ústřední archiv, str. 2,3. Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 183/94, Vojenský ústřední archiv, str. 2. Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 63/92, Vojenský ústřední archiv, str. 2. Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 86/92, Vojenský ústřední archiv, str. 2. Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 189/92, Vojenský ústřední archiv, str. 2. Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 86/91, Vojenský ústřední archiv, str. 3. Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 99/91, Vojenský ústřední archiv, str. 6. Rozkaz Velitele Hradní stráže. Příloha k RVÚ č. 223/91, Vojenský ústřední archiv, str. 2.

Osobní rozhovory s: pplk. v. v. JUDr. Janem Šivcem-9.10.2017. mjr. MgA. Vítem Muchou-4.9.2017. kpt. Bc. Františkem Svejkovským-6.12.201. pplk. v. v. Jiřím Koudelkou-24.10.2017. npor. Bc. Martinem Svobodou-13.11.2017, 8.4.2018. npor. Bc. Josefem Trnkou-13.12.2017. npor. Mgr. Jiřím Krýslem-14.2.2018. por. v. v. Mgr. Jiřím Naušem-18.11.2017. rtm. v. v. Pavlem Hejzlarem-6.11.2017. rtm. v. v. Petrem Gruberem-11.9.2017. nrtm. Pavlem Doležalem-14.2.2018. nrtm. Milanem Včelákem-16.1.2018. nrtm. Jaroslavem Bláhou-29.11.2017. nrtm. Miloslavem Kalou-30.11.2017. nrtm. Josefem Menšíkem-15.11.2017. nrtm. Janem Vernerem-19.12.2017. nrtm. Davidem Uherem-26.1.2018. nrtm. Stanislavem Zemanem-17.1.2018. nrtm. Bc. Janem Linhartem-19.12.2017. nrtm. Miroslavem Turkem-30.1.2018. nrtm. Markem Veselým-12.1.2018. nrtm. Martinem Kulhavým-13.12.2017. nrtm. Rostislavem Pavlíkem-4.12.2017. nrtm. Petrem Cibulkou-16.11.2017. nrtm. Martinem Kašíkem-30.11.2017. nrtm. Tomášem Hrbáčkem-24.11.2017. nrtm. Ondřejem Sokolem-13.11.2017. nrtm. Zdeňkem Thumou-24.11.2017. Petrem Jirákem-5.12.2017. Radimem Knoppem-3.10.2017. Zbyňkem Podhorským-8.11.2017. Pavlem Novákem-18.11.2017. Lubošem Harazinem-29.11.2017. Mgr. Břetislavem Kotrbou-8.12.2017. Kamilem Jozou-2.12.2017. Radkem Buňátem-20.12.2017. Petrem Holubem-6.12.2017. Karlem Palátem-14.12.2017. Lubošem Řehánkem-14.11.2017. Mgr. Pavlem Čermákem-15.12.2017. Jiřím Divišem-21.12.2017. Robertem Hruškou-13.12.2017. BcA. Pavlem Rehbergem-1.12.2017. Davidem Suchým-19.9.2017. Janem Pettingerem-24.10.2017. Janem Svobodou-6.12.2017. Lukášem Tvrdým-17.1.2018. MgA. Radkem Tomáškem-7.12.2017. prap. Václavem Vávrou-19.1.2018. Pavlem Málkem-25.1.2018)

Obrazová příloha Hudby Hradní stráže

